

ilerici YURTSEVER gençlik

YIL : 1 - SAYI : 4
5 OCAK 1976
250 Kuruş

GENÇLİK, HALKIMIZIN ULUSAL BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE TOPLUMSAL İLERLEME MÜCADELESİNİN İÇİNDEDİR.

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

BÜTÜN SİYASAL TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILMALIDIR !

Hapishanelerde devrimcilere karşı yöneltilen insanlık dışı işlemlere ve provokasyonlara derhal son verilmelidir !

Yusuf Küpeli'nin «Bütün emekçilere, sosyalistlere, aydınlara, demokratlara» seslenen Açık Mektubu, hapishanelerdeki siyasal tutukluların durumlarını yeniden güncel hale getirdi. Bugün ülkemizde yüzlerce siyasal tutuklu hapishanelerde bulunuyor. Bunlardan bir kısmı 12 Mart döneminde anti-demokratik yöntemlerle yargılanan ve ömürboyu ya da 24-30 yıl hapse mahkum edilenlerdir.

Siyasal tutuklular hapishanelerde ağır koşullar altında bulunmakta, insanlık dışı işlemlerle bizzat yaşama haklarına saldırılmaktadır. Yusuf Küpeli'nin Açık Mektubu, bu durumu yeterince açıklıyor. Fakat bunun yanısıra, Mektup, sonuçsuz kalan bir provokasyonu sergilemesi açısından da uyarıcı bir belge niteliğindedir. Bu nedenle üzerinde önemle durulması gerekmektedir.

12 Mart faşizminin kontrgerilla işkencelerinden geçen, pis kokulu, rutubetli, havasız ve ışıksız hücrelerinde zincirlere vurulan yüzlerce ilericinin, devrimcinin sağlıklarının ne ölçülerde zedelendiği herkesçe bilinmektedir. Bunlardan hiç birisine gerekli tedavi olanakları verilmedi. Hatice Alankuş ve Harun Karadeniz bu yüzden hayatlarını kaybettiler.

Şimdi Yusuf Küpeli'de aynı tehlike ile karşı karşıyadır. Sağlığı iyice bozulmuştur. Doktorların «havalı ve bol güneşli» yerlerde kalması gerektiğini belirtmelerine rağmen, Yusuf Küpeli, çamurlu, tozlu, rutubetli bir hapishanede bulundurulmakta, tedavisinin son derece güçleşeceği bir döneme girmek üzeredir. Verilen 24 senelik mahkumiyet yeterli görülmüyor olacak ki, tedavisi için gerekli olanaklar yaratılmayarak, «fiili» bir ölüm

«Devamı 11. sayfada»

başyazı

HÜKÜMET SORUNU

Halk düşmanı, gerici, faşist partilerden oluşan ve Parlamentoda bilinen yöntemlerle çoğunluk sağlayan MC iktidarı 9 aydır işbaşındadır. Bu iktidar ortaklığının kurulduğu ilk günlerde, ilerici demokratik güçler ülkemizde faşizm tehlikesinin artacağını, baskı ve saldırıların yoğunlaşacağını belirtmişlerdi. Olaylar bu görüşü tümüyle doğruladı. İşçilere, öğrencilere, öğretmenlere karşı eşi görülmedik bir saldırı kampanyası açıldı. Ve bu kanlı saldırılar pek çok devrimcinin ölümüyle sonuçlandı.

İşbirlikçi burjuvazi ve gerici faşist güçler bugün yeni bir 12 Mart özlemi içerisindedirler. Egemen sınıflar, ekonomik ve politik alanda derinleşen buhranı, hızlanan çöküşü durdurmanın tek yolu olarak faşist biçimli yöntemlere sarılıyor, işçi ve emekçilerin demokratik özlemlerini sert baskılarla kırmaya çalışıyor.

Ülkemizde süregelen kanlı terör dalgası, kuşkusuz, MHP gibi faşist bir provokasyon yuvasında tezgahlanıyor. Hitler bozuntusu Türkeş, bu

(Devamı sayfa 11 de)

GAZİ EĞİTİM ÖĞRENCİLERİNİ YILDIRAMAZSINIZ !

Gazi Eğitim Enstitüsü öğrencilerinin birim örgütü olan GAZİ - DER etrafında toplanan öğrenciler demokratik hakları uğrunda direniyorlar. 2500 öğrenci, tek bir yumruk gibi hareket ediyor. Gerici faşist güçlerin bu devrimci çemberi kırma girişimleri, çelikten bir duvara çarpar gibi sonuçsuz kalıyor. ODTÜ'de başarıya ulaşan yöntem, Gazi Eğitimde de başarıya ulaşacaktır. Yeterki öğrenciler birliğini bozmasın, faşistlerin, bozguncuların oyunlarına set çekebilsin.

Öğrencilerin demokratik isteklerini doğru bir biçimde formüle eden GAZİ - DER son olarak yayınladığı bir bildiride şunları ileri sürmektedir : Okula tayin edilen Mustafa Şen ve yardımcıları yöneticilik niteliğine sahip değillerdir. Kasıtlı olarak, faşistleri yönlendirmek, polise emir vermek, faşistlerle polisleri öğrenciler üzerine saldırtmak için getirilmişlerdir. MC'nin polisi, faşistlerle ortak hareket etmekte, devrimci öğrencileri sindirmeyi amaçlamaktadır. Öğrencilerin demokratik üniversite mücadelesini hiç bir güç durduramıyacaktır.

Yaşasın, demokratik üniversite mücadelemiz.

TÜRKİYE - SOVYET HALKLARI ARASINDA DOSTLUK GÜÇLENİYOR

Sovyetler Birliği Başbakanı Kosigin'in ülkemizi ziyareti, demokratik kamuoyunda derin bir ilgi uyandırmıştır. Demokratik, ilerici çevreler, Türkiye ve Sovyet halkı arasında

«Devamı 11. sayfada»

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

S.B.F. ÖĞRENCİ YURDU

Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğrenci Yurdu, polis tarafından 4 saat aranmıştır. Arama sonunda 62 öğrenci gözaltına alınmıştır. Öğrenciler bu baskıların, MC iktidarının ilerici gençlik üzerindeki sindirme politikasının bir parçası olduğunu açıklamışlardır.

ŞİŞLİ SİYASAL BİLİMLER YÜKSEK OKULU

Şişli Siyasal Bilimler Yüksek Okulu Öğrencileri okula gelen bir grup faşist komandonun silah çekerek olay yaratmak istemesi üzerine 1 günlük protesto boykotu almışlar ve 1 günlük boykotun sona ermesinden sonra tekrar okula gelen faşist komandolar, bir ilerici öğrenciyi başından yaralamışlardır.

GAZETECİLİK YÜKSEK OKULU

İstanbul Gazetecilik Yüksek Okulunda bina ve yönetmelik sorunları nedeniyle 38 gün boykotta bulunan öğrenciler yaptıkları forum sonunda sorunlarının önemli bir bölümüne çözüm getirilmiş olması nedeniyle derslere başlama kararı almışlardır.

DEMOKRATİK HAKLAR İÇİN MÜCADELEDE İLERİ...

Anti-demokratik engellemeler aşılıyor. Eczacılık Fakültesi öğrencileri geçen yıl olduğu gibi bu yılda, öğrenci temsilciliği için % 60 çoğunluk sağlamayı dayatan, anti-demokratik engeli % 64 çoğunluk sağlıyarak aştılar.

Demokratik kazanımların korunması, yeni mevziler kazanılması uğrundaki mücadele; demokrasiye inanmayan, bu mücadeleden kaçan her soydan sapık akımlara karşı bilinçli ve kararlı mücadele vermenin gerektiği bilincinde olan Eczacılık Fakültesi öğrencileri, bu akımların demokrasiye olan inançsız ve karşı tutumlarını son temsilcilik seçiminde bir defa daha gördüler.

Demokrasi için verilen mücadelenin, sosyalizm mücadelesinden ayrılmazlığını tekrarlarken; bu yolda verdiğimiz mücadelede saflarımızı parçalamak, mücadeleyi amacından saptırmak için her türden demokrasi ve sosyalizm dışı akımlara karşı, bilinçli, uyanık ve kararlı mücadelede ileri!...

Devrimci yurtsever güçlerin eylem birliğinin oluşturulmasının acil görevimiz olduğunu yüklenirken, işçi sınıfı biliminin dışında ve ona karşı olan sapık akımların, emperyalizme karşı verilen mücadelenin bir başka yüzünü oluşturduğunu sonuna kadar savunacağız.

Demokrasiden yana olan güçlerle eylem birliğini sürdürme ve güçlendirme yolunda, sapık akımların kitleler önünde tecrit edilmesi, kitlelerin demokratik akademik taleplerini içeren, somut eylem proğramları getirmek ve hiç vakit kaybetmeksizin bunları hayata geçirmekle mümkün olacağı görüşündeyiz.

Yaşasın mücadelemizin, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinden ayrılmazlığı!...

Yaşasın demokratik mücadelemiz!...

Eczacılık Fakültesi Öğrencileri

İKÖKD'ÜN AÇIKLAMASI

Kıbrıslı Öğrenciler Kıbrıs Türk Federe Devleti yöneticilerinin sorunlarına eğilmemelerini protesto etmek amacıyla Kıbrıs Türk Federe Devleti Ankara Temsilciliği İstanbul Bürosu'nda direnişe geçmişlerdir. Bu konu ile ilgili olarak İKÖKD Yönetim Kurulu'nun yaptığı açıklamada şöyle denmektedir :

«Yıllardır öğrenci sorunlarına karşı kayıtsız kalan yöneticilerimiz geçtiğimiz günlerde, nakdi yardımların ve bursların büyük bir kısmını gerekçesiz olarak kesmişlerdir. Bu uygulama, çoğunluğu yoksul halk çocuklarından oluşan arkadaşlarımızın öğrenimlerinin yarıda kalmasına neden olacaktır.

İKÖKD olarak bu sorunlarımızı bir kez daha duyuruyoruz : Kesilen nakdi yardımlar ve burslar derhal verilmelidir. Nakdi yardımların tümü bursa çevrilmeli ve her öğrenci ye burs sağlanmalıdır. İstanbul'da bulunan bini aşkın Kıbrıs'lı öğrencinin barınmasını sağlayacak bir yurt yoktur. Kız arkadaşlarımıza tahsis edileceği vaadinde bulunulan yurt henüz tutulmamış ve arkadaşlarımız sağlık koşullarından yoksun 60 kişilik yurtta 80 kişi birarada kalmak zorunda bırakılmışlardır. Yurt sorunu, hem kız hem erkek öğrenciler açısından derhal çözümlenmelidir.

İKÖKD olarak haklı mücadelemizi dayanışma içerisinde sonuna dek sürdüreceğimizi ilgililere ve kamuoyuna bir kez daha açıklıyoruz.

Yaşasın, Yüksek Öğrenim gençliğinin akademik ve demokratik mücadelesi».

NİŞANTAŞI DİŞ HEKİMLİĞİ

Nişantaşı Genç Dişçiler Derneğinin 3 yöneticisi hakkında soruşturma açılmıştır. Dernek başkanı Ramazan Duran, yönetim kurulu üyesi Ahmet Yüzüak ve Hüseyin Kızılok'un «1472 sayılı yasaya Hayır», «Halkımıza yararlı Diş Hekimi olmak için boykotta 170 gün», «Gerici Eğitime Hayır» ve «Nişantaşı Diş Hekimliği boykotu Akedemiden ayrılana dek sürecektir» yazılı 4 tip pul afişin bastırılıp dağıtılmasına karar verdikleri ve bu pul afişlerinin muhtevaları itibarıyla Dernek Tüzüğünün 3. nolu maddesinde belirtilen derneğin kuruluş amacına aykırı bulundukları ve amaç dışı faaliyet gösterdikleri, 1630 sayılı kanunun 35/1—a maddesine muhalefet ettikleri ve aynı kanunun 65/2 nci madde ve fıkrası gereğince cezalandırılması için dava açılmıştır. MC iktidarının, «Gerici Eğitim Sistemine» karşı çıkan ve «Halkımıza yararlı diş hekimi olmak» için mücadele veren öğrencilerin örgütlü mücadelesini kırmak için uyguladığı son baskıların neticesi olduğu, fakat bu baskıların kendilerini yıldırmayacağı Nişantaşı Diş öğrencileri tarafından belirtilmiştir.

LÜLEBURGAZ KEPİRTEPE İLK ÖĞRETMEN OKULU

Lüleburgaz Kepirtepe İlk Öğretmen Okulunda da öğrenciler üzerindeki baskılar gittikçe artmaktadır. Lüleburgaz Kepirtepe İlk Öğretmen Okulu öğrencisi olan Mehmet Sürgen okul idaresi tarafından daha kendisi için disiplin kurulu karar almadan okuldan uzaklaştırılmıştır Okul Müdürü Adem Akdemir, imzası ile ailesine gönderilen mektupta, «Sayın Veli Mithat Avcı, Velisi bulunduğunuz okulumuz 7. Ed/C sınıfı öğrencilerinden 17 No.lu oğlunuz Mehmet Sürgen işlediği disiplin suçundan dolayı hakkında ilgili disiplin kurulunca karar kesinleşinceye kadar okula devamı sakıncalı görülmüş ve süresiz olarak okuldan uzaklaştırılmıştır. Bilgilerinizi rica ederim.»

KENAN DAYI
1957-1975

KENAN'LAR ÖLMEZ!

Gazetecilik Yüksek Okulu ikinci sınıf öğrencisi Kenan Dayı, geceleyin okul yakınından açılan yaylım ateş sonucunda 10 kurşunla vurularak öldürülmüştür. Kenan Dayı-nın, faşist komandolar tarafından *vurulduğu* ve olay yerinden koşarak kaçtıkları çevre halkı tarafından belirtilmiştir. Kenan Dayı'nın cesedi sabaha kadar olay yerinde kalmış, savcı olay yerine sabah saat 10.00 da gelmiştir. Bu arada Kenan Dayı'nın cesedini almak isteyen devrimci öğrencilere polisler saldırmış ve çatışma çıkmıştır. 12 Mart'dan önce de birçok ilerici, yurtsever gençler, gizli eller tarafından öldürülmüştü. Bu durum MC iktidarının işbaşına gelmesiyle bir çok sosyalist, sosyal-demokrat, demokratik - solcu, ilerici-yurtsever gençler; gerici güçler, gizli ajanlar tarafından katledildi ve hiçbirinin katilleri, 12 Marttan önce olduğu gibi bulunamadı. Bütün bunların amacı, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkımızın gelişen demokratik mücadelesini engellemek amacını hedeflemektedir. Fakat başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkımız bu tür baskılara set çekecek kadar uyanık ve örgütlüdür.

NİŞANTAŞI ÖĞRENCİ VELİLERİ

Nişantaşı diş hekimliği yüksek okulu öğrencileri, sürdürdükleri boykotun 225. ci gününde Veliler - Öğrenciler - Diştabibleri Odası ile ortaklaşa BASIN TOPLANTISI YAPTILAR.

Tabibler Odasının öncülüğünde, Türk Tabibler Odası salonunda düzenlenen basın toplantısında, tabibler odası

(Devamı 11. sayfada)

bizim köşemiz

İLERİCİ GÜÇLERİN BİRLİĞİ ZORUNLUDUR

Dostlar,

12 Mart faşist dönemi sona ererken bölünen sol hareketin enkazları içerisinden bir takım teori şaklabanları, keskin ihtilalci teoriler ve küçük burjuva abra kadabralarda türetmiştir.

İlerici gençliğin hızla, şu anlarda goşist akımların çirkefinden sıyrılmaya ve işçi sınıfı ideolojisi ile kaynaşmaya başladığı görülmektedir.

Kapitalist sistem üçüncü bunalım dönemini yaşarken, tüm acılar emekçilerin hayatını allak bullak etmekte ve ilerici gençlik, hayasız sömürü ve zulüm düzeninin kara gölgesini her an hissetmektedir. Bu olgu, ilerici gençlik kitlesini işçi kitlesiyle birlikte mücadeleye sevketmektedir.

İnsanın insana kulluk etmediği daha güzel bir dünya için ileri.

Yaşasın işçi sınıfının birliği.

Yaşasın, ilerici, yurtsever gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist mücadelesi.

Yaşasın, dünya halklarının kardeşliği.

Kahrolsun çapul ve talan düzeni.

İ. GÜLTEKİN Erzurum

YENİ YIL

Ocağın acımasız soğuğunda,
yeni yıla girmekteyiz
Soğuktan üşümemek için
birbirimize biraz daha sokulmak
gecekondularımızda..
Düşünüyorum,
doğuda kış fena bastırmış,
yollar tıkalı
hastalık
varmış.
Kurtlar basıyormuş geceleri,
Eşkiyası, candarması da caba...
Ve Kentlerde noel kutlanıyor
Evler çam ağaçları ile süslenmekde,
Burjuvazi yeni yıla giriyor...
Radyoda yeni yıl mesajları yayınlamakta
büyüklerimiz;
«mutlu yeni yıllar» dilemekteler
Ve duvar diplerinde, köprü altlarında
kimsesizleri büyük kentlerin..
Küçücük yüreklerinde taşıdıkları
sıcacık bir yuvanın özlemi, umudu.
Gelecek yeni yıllarda..
Yeni ve güzel günlerde.

Suphi DEMİR İstanbul

1976 YILININ, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, BARIŞ VE TOPLUMSAL İLERLEME MÜCADELESİNDE İLERİ BİR ADIM OLMASI DİLEĞİYLE, YENİ YILINIZI KUTLARIZ.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK

LİCE TÖB - DER ŞUBESİNİN BÜLTENİ

Lice TÖB-DER şubesinin çıkarmış olduğu bültenin 2. sahifesinde «Depremi çıkarırken amacımız» adlı yazısında «Üyelerimizin demokratik ve ekonomik haklarını alma mücadelesini sürdürürken yurt ve dünya sorunlarını objektif bir şekilde yansıtmağa çalışacağız. Bir süre önce Lice ve çevresinde meydana gelen depremde ve sonrasında halkımızın karşı karşıya bulunduğu sorunları gerçek yönleriyle sizlere duyuracağız. TÖB-DER'li öğretmenin yeri bellidir. Halktan yana olduğunu defalarca dosta düşmana duyurdu. Kısa bir hazırlıktan sonra çeşitli eksik ve yanlışlarımız olabilir. Sizlerden eleştiri ve önerilerinizi bekleriz. LİCE TÖB-DER ŞUBESİ.

Aynı sayfada «Büyük yolsuzluk» ve «Lice'de memur arkadaşlar örgütleniyor» yazısı ile «Liceli Lise mezunları hâlâ okullara alınmadı» yazısı yer almakta, bu yazıda «Depremden sonra Liceli lise mezunlarına yüksek okullarda kontenjan tanınacağı açıklandı. Bir aydan beri Liceli gençlerden kayıt için evraklar alındı. Yalnız Eğitim Enstitüleri ve meslek okullarından ayrılan kontenjandan bir haber çıkmadı. Şimdiye kadar bir haber çıkmaması Liceli Öğrencileri tedirgin etmiştir. Ayrıca bu sayfada «Grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar için ileri» bir slogan bulunmaktadır.

Üçüncü sayfasında ise, TÖB-DER'in 6 Aralık eylemi hakkında bir yazı yer almaktadır. Bu yazıda «TÖB-DER üyelerinin Ekonomik, Sosyal, Kültürel ve Mesleki sorunları birinci derecede çözme görevini üstlenmiş, Devrimci İlerici bir meslek örgütüdür. Devrimci ve İlerici oluşunun nedeni öğretmenlerin sorunlarının halkın sorunlarından ayrı olmayacağıdır. Dünyanın her yerinde görüldüğü gibi ekonomik çıkmazlardan kendisini kurtaramayan sermaye, kanlı diktasına gitmek için var gücüyle ortam hazırlamaya çalışmaktadır.

Örgütümüz 6 Aralıkta 15 ilde «Hayat pahalılığı, Kıyımları ve Faşizmi» protesto etmek amacıyla yerinde bir eylem kararı aldı. Bu karar ne kadar olumlu ise, iptal kararı da ülkemizin geleceği için, o kadar da yerindedir.

(Devamı 11. sayfada)

ÖRGÜTLENME ÜZERİNE

Bugün için, ilerici gençliğin önünde duran en büyük mesele, şüphesiz ki örgütlenme çalışmasıdır. Bir taraftan faşistlerin azgın saldırılarını yığınsal bir şekilde göğüslemek, diğer taraftan da goşist unsurları gençlik içerisinden tecrit etmek için, örgütlenme çalışmasının en hızlı bir şekilde başarılması gerekmektedir. Uzun vade de ise gençliğin, işçi sınıfının başını çektiği bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi içerisinde tam olarak yerini alabilmesi için, güçlü bir şekilde örgütlenmesi zorunludur.

Gençliğin en geniş ve en güçlü bir şekilde örgütlenebilmesi için, goşizme ve maoizme karşı olan bütün gençlik kesimlerini (işçi, köylü, öğrenci gençliğin) bir federasyon çatısı altında birleşmesi ve merkezi olarak mücadelesini sürdürmesi genel olarak kabul edilen bir biçimdir. Ülkemizdeki gençliğin bugünkü dağınıklığını önlemek ve merkezi bir federasyonun maddi temellerini yaratmak için, ilerici gençliğin tümünün bir genel dernek çatısı altında birleşmesi acil bir durum almıştır. Bu genel derneğin, dağınıklığı önlemesi ve merkezi örgütün belkemiği olması açısından tarihi bir sorumluğu bulunmaktadır. İlerici gençliğin bugünkü dağınık durumundan hızla kurtulabilmesi için böyle bir genel dernek içerisinde güçlü bir birlik meydana getirmeleri ve kısa bir zamanda sıkı bir şekilde örgütlenmesi gereklidir. Anarşizme, troçkizme, maoizme karşı olan tüm ilerici gençlik kesimleri, aralarındaki çeşitli görüş ayrılıklarına rağmen, böyle bir dernek içerisinde örgütlenebilmeli, emperyalizme ve faşizme karşı güçlü demokratik mevziler elde etmek için uğraşmalıdırlar. İçinde bulunduğumuz böyle bir dönemde ilerici gençliğin, anti-emperyalist ve anti-faşist mücadele içerisinde devrimci birliğini sağlamak ve mücadelenin politik temellerini güçlendirmek için böyle bir örgütlenme kendini dayatmıştır.

Maceracılığa karşı olan ilerici, devrimci, yurtsever bütün gençlerin böyle bir çalışmaya katılmaları ve demokratik mücadelede örgütlü bir şekilde çalışmaları tarihi bir sorumluluktur.

ÖNLİSANS YÖNETMELİĞİNE HAYIR!

Genç Fenliler Kültür Derneği'nin önlisans yönetmeliği hakkındaki açıklaması;

Bu yıl Fen ve Kimya Fakültelerinde uygulanmakta olan önlisans öğrenim yönetmeliğine karşı tepkiler bütün yurt çapında gelişmektedir. Hatta bu yönetmeliğin uygulanamıyacağı iyi niyetli öğretim üyeleri ve üniversite yöneticileri de açıkça belirtmişlerdir.

İstanbul Üniversitesi Fen fakültesinde de bu uygulamanın anti-demokratik bir uygulama olduğu Genç Fenliler Kültür Derneğinin «Önlisanslı Arkadaş» başlıklı bildirisi ile açıklanmıştır.

Bildiride önlisans öğrenim ve imtihan yönetmeliğinin aksak yönleri somut bir şekilde ortaya konmaktadır. Yönetmeliğin aksak maddeleri aynen yazılmış ve altına bu maddelerin açıklamalı bir eleştirisi yazılmıştır.

Bildirinin sonunda da şöyle denilmektedir :

«Arkadaşlar... Bu yönetmeliğin bize uygulanamayacağını iyi niyetli öğretim üyeleri ve üniversite yöneticileri açıkça belirtmişlerdir. Bundan dolayı tüm öğrencileri ve yurduna yararlı bir eleman yetiştirmek isteyen tüm öğretim üyelerini, öğrencilerin ön lisansın kaldırılması için yapmakta oldukları girişimleri desteklemeye çağırıyoruz. Bu çeşit bir uygulamanın üniversite önüne yığılan öğrencileri **mektupla öğretim** yutturmacasından sonra, **yeni bir yöntemle** bu yığılmayı önleme çabasına girmişlerdir.

Fakat her sunulan çözümde, karşımıza daha yüklü sorunlar çıkarmaktadır. Geçmişteki her gerici iktidar kendi politik görüşü doğrultusunda üniversite yöneticilerine zorla yeni yönetmelikler hazırlatmaktadırlar. Öğrencilere de «ÜNİVERSİTE ÖZERKTİR» diye yutturulmak istenmektedir.

ÖNLİSANS YÖNETMELİĞİNE HAYIR!»

röportaj

KIBRISLI ÖĞRENCİLER DEMOKRATİK HAKLARI UĞRUNDA DİRENİYOR

Ekonomik ve demokratik haklarının genişletilmesini isteyen Kıbrıs'lı öğrenciler, 29 Aralık 1975 tarihinde, Kıbrıs Türk Federe Devleti Ankara Temsilciliği İstanbul Bürosu'nda direnişe geçtiler. Arkadaşlarımız, hem dayanışmamızı belirtmek, hem de sorunlarını yansıtmak amacıyla Kıbrıs'lı kardeşlerimizi ziyaret ettiler. Kıbrıs'lı öğrencilerin sorunlarını yerinde tesbit eden arkadaşlarımızın DİRENİŞ KOMİTESİ ile yaptıkları konuşmayı veriyoruz :

— Direnişinizin amacı nedir?

— Kıbrıslı yükek öğrenim gençliğinin sorunları, ekonomik ve demokratik sorunlarımız, bugünkü bozuk düzenin bir yansımasıdır. Sorunlarımız, Kıbrıs'lı öğrencilerin öğrenimlerine devam etmelerini veya etmemelerini belirleyecek ekonomik sorunlardır. Bu sorunlarımızın başında; 1) burs, 2) nakdi yardım, 3) yurt, 4) okullarda öğrenci kontenjanı, 5) öğrencilerle ilgili konularda yönetime katılmak gibi hakli bir takım istekler gelmektedir.

Fakat bu sorunlarımıza, Kıbrıs'taki yöneticiler kendi sınıfsal konumları nedeniyle bilinçli olarak çözüm getirmemektedirler. Türkiye'de öğrenim gören 3000'e yakın Kıbrıs'lı öğrencilerden 1054'ü nakdi yardım alıyor. Bu nakdi yardımlar, geçen yıl yüksek öğrenim gençliğinin sürdürdüğü demokratik mücadelenin, Kıbrıs'daki demokrasi mücadelesiyle bütünleşmesinin bir ürünüdür. Yüksek öğrenim gençliğinin, Kıbrıs'da emekçi halkımızın verdiği demokrasi mücadelesi içerisinde gerçek yerini almasından ürken egemen güçler, 750 arkadaşımızın nakdi yardımlarını kesmişlerdir. Buradaki asıl amaç, gençliği parasız bırakarak Kıbrıs'a dönmelerini sağlamaktır.

— Direnişinize kitlesel katılma oranı nasıldır?

— İstanbul'da bulunan 1200'e yakın Kıbrıs'lı öğrencilerin büyük bir çoğunluğu direnişimizi desteklemektedir.

— Direnişe katılan arkadaşların moralleri yerinde midir?

— Direnişe katılan arkadaşların moralleri gayet yüksektir.

— Direnişte dayanışma nasıldır?

— Arkadaşlar arasında tam bir dayanışma ve devrimci bir disiplin vardır.

— Bu direniş ve gelecekte yapacağınız eylemler hakkında son olarak bize söyleyecekleriniz neler olabilir?

— Bugünkü direniş, Kıbrıs'lı yüksek öğrenim gençliğinin TAM BİR DAYANIŞMA İÇERİSİNDE OLDUĞUNU göstermiştir. Demokratik hakların alınmasında örgütlü mücadelenin gerekliliğine inanan ilerici, yurtsever Kıbrıs'lı gençlik olarak, tüm demokratik haklarımızı alıncaya kadar bu örgütlü mücadelemizi sürdüreceğiz. Sorunlarımıza, sosyo-ekonomik yapı değişmeden kesin çözüm getirilemiyeceğinin bilincindeyiz.

ORTAÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİ BASKILARA KARŞI DİRENİYOR

(Ergani Lisesi'nden bir arkadaşımız bildiriyor)

24 Aralık 1975 tarihinde Liseli öğrenciler olarak bazı demokratik haklarımızı elde etmek için direnişe geçtik. Bu durum karşısında öğrenci velileri ve halk elbette susmamış, öğrencilerle bütünleşmişlerdir. Veliler bir Veli Toplantısı yaparak aralarında bir komite oluşturmuşlardır. Bu komite, ilgili yerlerle görüşerek sonucu öğrencilere bildirmişlerdir. Fakat özellikle bir grup, bu Komiteyi halktan soyutlamaya çalışmış, sadece beş tane veliden ibaret bir Komite olarak nitelendirmişlerdir. Bu grup, Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi, öğrenci boykotunu «Proleter İhtilali»ne benzeten Maocu gruptur. Öğrenci hareketinin çıkarı için bu grupla konuşulmuş, ikinci kez boykota girişmenin zararlı sonuçlar doğuracağı, sürgünlerin artacağı böylelikle tecrübeli ve bilinçli arkadaşların gitmesiyle hareketin geriliyeceği anlatılmıştır. Fakat bütün ısrarlara rağmen ikinci gün öğrencileri boykota sürüklemeye çalışmışlardır.

Burada belirtmek gerekir ki, tüm burjuva basını Ergani'deki olayları, «karşıt gruplar arasındaki çatışmalar» olarak yansıtmışlardır. Durum, burjuva basınının yansıtmak istediği gibi değildir. Gerçeği bütün devrimci arkadaşlara açıklıyoruz. **Olaylar, faşistler le devrimciler arasında değil, devrimcilerle polis arasında çıkmış ve polisin tezgahladığı oyunda da maocu döneklerin payı hiç de az olmamıştır.** Boykottan önce «devrimci olanlar polisle çatışır» diye ahkâm kesenler, polisle çatışma sırasında ya ortadan yok olmuşlar ya da Polis Karakolunun yanından olayı seyretmişlerdir. Olay sonucunda iki arkadaşımız yakalanmış, polisler tarafından feci şekilde dövüldükleri için doktor raporu ile Ergani Devlet Hastahanesi'ne kaldırılmışlardır. **Bu pratik, devrimciler lehinde büyük etki yaratmış, halkla bütünleşen devrimciler, halkla birleşmeden demokratik mücadelenin verilemiyeceğini anlamışlar ve sosyalist akım içerisindeki tüm oportünist, bozguncu eğilimlerin ne denli tehlikeli olduğunu kavramışlardır.**

DİCLE ÖĞRETMEN OKULU PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ

7 Aralık 1975 Pazar günü Akşam saat 8.00 sıralarında Okulda iki öğrenci arasında çıkan tartışmayı ve kavgayı bahane eden Okul Müdürü Okula polis çağırmış ve yüze yakın polis yatakhaneleri basarak, yatakhanelerinde uyumakta olan öğrencileri copla ve ağıza alınmaz küfürlerle dışarı çıkarmışlardır. Dicle İlköğretmen Okulu'ndaki arkadaşların bildirdiğine göre, polis, birinci sınıf öğrencileri de dahil bütün öğrencilere copla işkence yapmıştır. Gece Ergani'de bulunan Atilla Geçer adındaki bir yurttaş evine giderken, okuldaki olaylardan habersiz olduğu halde tutuklanarak Polis Karakolu'na götürülmüş ve sabaha kadar işkence yapılmıştır.

Bu durum karşısında Okul öğrencileri, yönetimin baskısını ve polisin işkencelerini protesto etmek amacıyla Ergani Kaymakamlığına kadar «Kahrolsun Polis», «Kahrolsun Faşizm», «Müdür İstifa», «Kahrolsun İktidar» sloganlarıyla yürümüşlerdir. Protesto yürüyüşünden sonra öğrenciler dönüp derslere girdikleri halde, Diyarbakır Vali'liğince Okul süresiz kapatılmıştır.

HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALACAĞIZ!

Türkiye gibi bir sıkıyönetimler ülkesinde ortaöğrenimde yıllardır süregelen baskının, işçi sınıfımıza, emekçi halkımıza, aydınlara uygulanan baskıyla aynı çizgide yürüdüğü bilinen bir gerçektir.

Egemen sınıflar, elli yıldır halkımızın ve ayrılmaz bir parçası olan öğrenci gençliğimizin sorunlarına çözüm bulamadılar. Kokuşmuş bu kapitalist düzende işbirlikçi bir avuç parababasının baskısını, zulmünü biz öğrenciler gördük, duyduk. Anladık ki burjuvazi bizi gerçek yaşamdan kopuk bilgilerle oyalıyor, tüketici yapıya sokuyor, bizimle oynamak istiyor.

Hayat pahalılığının gün be gün arttığı bu çürümüş düzende ekonomik sorunlar bizi bunaltıyor. Birkaç lirayla gün geçiriyoruz. Ailelerimiz genellikle emekçi kökenli olduğundan bize harçlık veremiyorlar. Doğanın bütün nimetlerinden uzak kalıyoruz. Okula gelip giderken ulaşım zorlukları bizi etkiliyor. Kimse bize yarım gün iş vermiyor. İş bulsak bile ya kıyasıya sömürülüyor veya ders çalışamıyoruz.

Okullarda biçimsel baskılar, yani saç, kravat, etek bahane edilerek yapılan yıldırma hareketleri burjuvazinin çirkin, gerici yapısını ortaya koyuyor. Not sistemi öğrenciyi eziyor, ezberci yapıyor. Eğitim sisteminin ancak ileri bir demokratik düzende düzeleceğini bildiğimiz halde gündemimizdeki akademik-demokratik haklarımız için mücadeleye kararlıyız. İsteklerimiz şunlardır :

- **Öğrencilere özgürce örgütlenme, söz söyleme özgürlüğü verilmelidir.**
- **Her türlü faşist yönetmelik, tüzükler iptal edilmelidir.**
- **141 ve 142. maddeler kaldırılmalıdır.**
- **Disiplin kurulları kaldırılmalıdır.**
- **Ortaöğrenim öğrencilerine siyasi partilere, derneklere serbestçe üye olma, okul içerisinde dergi, gazete çıkarma hakkı verilmelidir.**
- **Okullarda keyfi uygulamalara son verilmelidir. Dayak ve küfürden vazgeçilmelidir.**
- **Devam zorunluluğu kaldırılmalıdır.**
- **Ders saatleri azaltılmalı, eğitim beyin yıkayıcı kitaplardan arındırılmalıdır.**
- **Spor yapmak herkesin hakkıdır. Her türlü spor yapma olanakları temin edilmelidir.**
- **Yöneticiler, memurlar, para yemek, rüşvet almak, soru satmak, diploma satmak durumundan kurtarılmalı, insanca yaşayacakları bir gelir temin edilmelidir.**
- **Not sistemi kaldırılıp, beceriye önem veren uygulamaya geçilmelidir.**
- **Faşist çetelerin öğrencilere karşı düzenledikleri faşist saldırılara son verilmeli, faşist yuvalar dağıtılmalıdır.**
- **Kredi, burs, yurt sorunları çözümlenmelidir.**
- **Eğitim egemen sınıflara adam yetiştirmekten kurtarılıp, halk yararına işleyen, üretici bir duruma sokulmalıdır.**
- **Ders geçme sistemi getirilmeli, üniversiteye girme sorunu çözümlenmelidir. Herkesin kabiliyetine göre parasız öğrenimi için bütün olanaklar sağlanmalıdır.**

Yukarıda sıraladığımız isteklerimizin hayata geçirilmesi için tüm ortaöğretim öğrencileri olarak birliğimizi sağlamamız gerekir. Faşist saldırılara karşı ve maocuların, troçkistlerini, anarşistlerin bozguncu oyunlarına karşı birleşmemiz, ilerici güçlerin eylem birliği doğrultusunda hareket etmemiz, yukarıdaki hedeflere ulaşmamızı sağlayacaktır.

DAVUTPAŞA LİSESİ'NDEN
bir öğrenci

Darüşşafaka Öğrencilerine Dayanışma Gösterelim !

Darüşşafaka olaylarının sonuçlarını değerlendiren Darüşşafaka öğrencisi bir arkadaşımızın yazısını veriyoruz.

Darüşşafaka'da olaylar yeni değildir. Yıllardır kanayan bir yara gibi sürüp gelmektedir. Kökleri bozuk kapitalist düzende ve onun gerici eğitim sisteminde olmakla birlikte, 12 Mart'tan sonra yoğunlaşan faşist baskılar, karşı çıkışımızı hızlandırmıştır.

1973-74 öğretim yılında, ilerici düşüncelerinden ötürü bir kaç arkadaşımızın atılması, bardağı taşıran son damla olmuştur. Bütün öğrenciler, atılan arkadaşlarımıza dayanışma sağladılar. Bu arada okul müdüresi Nâzımâ Antel istifa etti. Yerine, tanınmış bir aileden gelen ve öğrenimini Amerika'da yapan Orhan Nebioğlu getirildi. Bu zatın gelmesi ile üzerimizdeki baskılar arttı.

İdarenin amacı, dünya ve yurt sorunlarından uzak, bu sorunlara hiç bir çare getirmeyecek düzene bozuk da olsa boyun eğecek öğrenciler yetiştirmektir. Bunu yapamayınca zor, baskı ve anti-demokratik yollara başvurdular. Anti-demokratik baskılara karşı koyduk ve demokratik haklarımız uğrunda mücadele ettik.

Darüşşafaka'da arkadaşlar arasında bilinçlenme hızlıdır. Fakat son olayların sonuçları da göstermektedir ki, tecrübelerimiz çok azdır. Mücadelenin başarıyla sonuçlanması için birlik olmak gerektiğini az-çok hepimiz biliyorduk. Bunun için de örgütlü, disiplinli, hazırlıklı olmak gerekirdi. Bu tam anlamıyla sağlanamamıştır. Ama yapılmış olan hataların tümünün bizim üzerimize yıkılması da haksızlık olur. Demokratik güçler ve kuruluşlar gereken yardım ve dayanışmayı sağlamamışlardır. Bu eksikliği mutlaka tamamlamalıyız.

Ayrıca, İdare, çeşitli kademe ve kesimlerimiz arasında suni çelişkiler yaratmış, kız arkadaşlarla erkek arkadaşların dayanışmasını baltalamıştır. Deneysizlikten ötürü, İdare'nin bu oyunlarını gerektiği ölçüde göğüslüyemedik.

Darüşşafaka'da olaylar bitmiş değildir. Çünkü İdare'nin baskı ve terörü sürmektedir. İsteklerimiz yerine getirilecek yerde, ilerici arkadaşlar okuldan atılmakta, bütün arkadaşlara cezalar yağdırılmaktadır. **Okul, yeni olaylara gebedir.**

Okul İdaresi'nin yoğunlaştırdığı baskı ve teröre karşı yapmamız gereken tek şey, birliğimizi sağlamak, örgütlenmektir. Bir takım hatalar yapmışsak, bu durum, mücadelenin bittiği anlamına gelmez. Hataları samimi bir biçimde kabul edip, bir daha tekrar etmemek, demokratik kuruluşların desteğini mutlaka sağlamamız gerekir.

GENÇLİK VE İŞÇİ SINIFI

Gazetelerde, radyo ve televizyonda her gün, «gençler çatıştı», «öğrenciler yine boykot yaptı», «anarşi hortluyor» şeklinde bir yığın habere rastlıyoruz. Burjuvazi bu olayları hep «aşırı sağ ve sol uçların» çatışması olarak göstermeye çalışır. Böylelikle bazı gerçekleri gözlerden gizlemek ister. Burjuvazinin saklamak istediği gerçeklerden birisi, üniversitelerde olay çıkaranların faşist komandolar olduğudur. Bunlar, silahla, sopayla her gün gençlerin üzerine saldırırlar, sonra da ellerini kollarını sallayarak okuldan uzaklaşırlar. Bilindiği gibi, hükümet ortaklarından Türkeş, Partisine bağlı bu komandoları emniyet kuvvetlerinin en yakın yardımcısı ilân etmişti. Onlar da görevlerini yerine getirmekte kusur etmiyorlar.

Gençliğin büyük bir çoğunluğu işçi sınıfından, halkımızdan yanadır. Gençlik hareketi işçi sınıfının patronlara, gerici iktidarlara karşı verdiği mücadelenin dışında değildir. Biz işçi sınıfı ne için mücadele ediyorsak, kendi çocuklarımız olan gençler de o uğurda mücadele ediyorlar. Gençler de ülkemizin bağımsızlığından, her türlü baskı ve sömürünün ortadan kalkmasından, işçi ve emekçi sınıfların çocuklarına daha çok okuma olanaklarının verilmesinden yanadırlar. Bu nedenle, burjuvazi, tıpkı bizler gibi, gençliği de kendine düşman görmekte, bizlere nasıl saldırıyorsa gençliğe de aynı şekilde saldırmaktadır. Kanlı tertipler düzenlemekte, gençliği tahrik için her yola başvurmaktadır.

İşçi sınıfı gençliğin haklı mücadelesini her zaman destekler; komandoların, polisin gençliğe karşı kullanılmasının her zaman karşısındadır. Ama işçi sınıfı gençliğin tek başına büyük işler başaramayacağını da iyi bilir. Gençlik, işçi sınıfıyla birleştiği, onun yolundan gittiği takdirde başarı kazanır. İşçi sınıfının çıkarlarıyla bağdaşmayan eylemler hem gençliğe hem de halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine büyük zarar verir. Geçmişte bunun örnekleri görüldü. Gençliği işçi sınıfından daha büyük bir güç sayanlar oldu. Onlara göre, genç lik işçi sınıfı adına harekete geçerek mücadeleyi sonuca ulaştırabilirdi. Maocular, **anarşistler** bu gibi görüşlerle gençliği yanlış yollara sürüklediler. Bugün de gençliğin tahriklere kapılması için faşistlerle elele çalışıyorlar. Devrimci sendikaları kötüleyerek gençliği işçi sınıfından kopartmaya çalışıyorlar. Gençlik bu bozgunculara karşı uyanık olmak, kendi saflarında birlik ve dayanışma sağlamak zorunaddır.

İŞÇİ GENÇLİK

Gençlik yalnızca öğrencilerden ibaret değildir. Gençlik sosyal bir gruptur. Öğrencilerin yanısıra, işçi ve köylü gençler de bu grubun içinde yer alır.

İşçi, köylü ve öğrenci gençlerden meydana gelen bu gurubun en aktif ve en devrimci kolu işçi gençliktir. Aynı zamanda onlar gençlik hareketinin yönetici gücüdür de.

İşçi gençlik ülkemizde işçi sınıfının sayıca en geniş kesimini meydana getirir. Fabrikalarda, atelyelerde, madenlerde onbilerce genç işçi çalışmaktadır. Toplumsal üretimin en ağır yükü onların sırtındadır.

İşçi gençlik, aynı zamanlarda işçi sınıfının en fazla sömürülen kesimidir. Patronlar onları çok daha düşük ücretlerle çalıştırmaktadırlar. Zira onlar işsiz kalmamak için her türlü işte, en az ücretle bile çalışmak zorunda kalıyorlar. Eşit işe eşit ücret alamıyorlar.

İşsizlik en çok genç işçileri eziyor. Köylerden, tarlalardan kopup gelen gençler, büyük kentlerde iş bulabilmek için binbir zorluğa katlanıyorlar. İş bulabilmek tıpkı aslanın ağzındaki bir lokma et gibidir. Bulabildikleri işlerde ise çoğu kez geçici, kısa süreli olarak çalıştırılıyorlar. Böylelikle, bir işte ustalaşmaları, kıdem tazminatı elde etmeleri, işçi sınıfının kazanılmış sendikal ve sosyal haklarından yararlanmaları en gelleniyor.

Genç işçilerin çalışma koşulları da son derece ağırdır. Genellikle küçük işyerlerinde çalışan çıraklar, kalfalar havasız, ışıksız yerlerde günde 14 - 16 saat çalışmak zorunda bırakılıyor. Makinelerin yapacağı en ağır işleri onlara yaptırıyorlar. Dahası patronlar genç işçileri çoğu kez sigorta kapsamı dışında bırakıyor, bu nedenle her türlü sosyal güvenlikten yoksun kalıyorlar.

Bu saydıklarımız genç işçilerin sorunlarından ancak bazılarıdır. Genç işçiler işçi sınıfının en dinamik, en mücadeleci unsurlarıdır. Onlar sendikal mücadelelere daha aktif olarak katıldıkça, kendi sorunlarını çözümleme olanaklarına kavuşacaklar, sendikaları daha güçlendirecеklerdir.

MADEN-İŞ BÜLTENİ

GREVCİ GENÇ İŞÇİLER:
"DAYANIŞMAMIZ ÖNEM TAŞIYOR"

Genç işçilerin sorunlarına eğilmek amacıyla Edebiyat Fakültesi Matbaasındaki grev yerine gittik. İstanbul'un göbeğinde, Ordu Caddesi üzerinde, her gün binlerce insanın gözleri önünde ekmek mücadelesi veren genç işçilerden birinin yanına yaklaştık. Adının Vural Yeşilyurt olduğunu, Sivasın İmralı kazasında doğduğunu, 13 yaşından beri çalıştığını ve bu işyerinde de 25 işçinin çalıştığını öğrendik.

Vural Yeşilyurt'un bu açıklamalarından sonra bizde kendisine bir kaç soru yönelttik.

Vural arkadaş, Grevin süresi, greve gitme nedeni nedir?

— Grev 25 Ağustostan beri sürüyor, greve gitme nedenlerimizin başında ücret zammı geliyor. Önceden 15 TL. veriyorlardı, şimdi 20 TL. veriyorlar. Sosyal haklar, Kıdem zammı, yakacak parası, ikramiye, mutfak yardımı, bir maaş eğitim yardımı, işçi çocukları için iş güvenliği istemiştik. Patron şu ana kadar hepsini kabul etti. 30.12.1975 Salı günü grev bitebilir.

İş yerinde daha çok genç işçiler mi çalışıyor? Yaşlı işçilerle aralarında ücret farkı var mı?

— Aşağı yukarı hepsi genç, yaşlı işçiler daha önce girdikleri için 4. ncü sözleşmeden faydalanıyorlar. En yüksek ücret 168 TL. dır. Ben ise 40 TL. alıyorum. (Yalnız sözleşme imzalanırsa benim ücretim 60 TL. olacak.)

Sizde bir genç olarak, 18 yaşındaki gençlere oy hakkı tanınmalı mıdır?

— Evet, seçmen yaşı 18 e indirilmelidir.

Her yıl yaşam koşullarının zorlaşmasının nedeni nedir?

— Biz bir kere zam alıyoruz, patronlar da herşeye zam yapıyorlar. Bunun için bizim zam almamız bu soruna çözüm getirmez, ancak herkes emeğinin hakkını alırsa bu sorun çözümlenir.

İşçi sınıfının birliğini bozmak isteyen ters akımlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

— İşçi sınıfının bölünmeye değil birliğe ihtiyacı vardır. Bu ters akımlar işçi hareketine her yönden zararlıdır.

Sizce işçiler niçin hakkını alamıyor?

— Çünkü patronlar baştadır. İşçiler ve gençler de tabi ki ezileceklerdir.

Vural arkadaş, sizce Sömürüsüz düzen nasıl olmalıdır?

— Denetimi halkın elinde olan bir düzen kurulmalı ki sömürü ortadan kalksın, herkese sosyal adalet sağlanması gerekir. Yani sosyalist bir düzene geçiş olması gerekir. Bu çelişkiyi yapan sağ düzendir.

Grev yerinde moral ve dayanışma nasıl?

— Çevredeki işçi kardeşlerin ve aynı iş yerindeki işçilerin desteklemesi, bizimle dayanışma içinde olduğunu bildiren bir telgraf, maddi manevi yardımlar, ilerici öğrencilerin bizleri desteklemesi büyük moral veriyor. Ayrıca bir çok işçi temsilcisi grev yerine gelerek bizleri desteklemişlerdir. Şu ana kadar bu dayanışma karşısında hiç kimse bize niçin grev yapıyorsunuz diye baskı yapamamıştır.

Her grev bir okuldur ilkesi gereğince grev okulunda şimdiye kadar neler öğrendiniz?

— İşçiler arasında bir dayanışmanın çok gerekli olduğu ortaya çıkıyor. Haklarımızı toplu olarak istediğimiz zaman alabileceğimizi öğrendik.

Bazı sendikalar toplu sözleşme görüşmelerinde işçi temsilcisi yerine tüm işçilerle görüşmelerin yapılmasını gerekli görüyorlar. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

— Bence iş yerinde 15 - 20 kişi çalışsa neyse, fakat büyük iş yerlerinde bunun hem uygulaması olamaz hem de arkadaşların işçi temsilcisine güveni sarsılır. Temsilci arkadaş bizim adımıza her şeyi yapabilir, ancak bir öneriye cevap veremezse gelir bize sorar. Böyle bir uygulama da herhangi bir arkadaşın bilmeyerek söyleyeceği yanlış bir kelime hepimiz için patronun karşısında kötü bir durum yaratabilir.

Faşist saldırılara karşı işçi-gençlik dayanışması ve yığınsal eylemler, ilerici güçlerin eylem birliği konularında neler düşünüyorsunuz?

— Faşist baskı ve saldırılara karşı tek doğru yol işçi, köylü, ilerici aydınlar, memurlar ve diğer yurtsever güçlerin örgütlü yığınsal eylemleridir.

Grev yerinde genç işçiler görülüyor.

İŞÇİ SINIFI ÜZERİNE OYNANAN OYUNLAR SÖKMEYECEKTİR!

20 ve 21 Aralık günleri, Seydişehir Alüminyum Fabrikası'nda çalışan işçilerin üzerine, Ankara'dan geldiği tesbit edilen bir arabadan ateş açılmış, Hasan Kadıoğlu adındaki bir işçi ölmüştür. Arabanın plâka numarası, ateş eden kişiler tesbit edildiği halde, tahmin edileceği gibi yine yakalanmamışlardır. Aynı günler içerisinde, bildiri dağıtan işçilerin üzerine faşist komandolar saldırmıştır. Hatırlanacağı gibi, Tariş İplik Fabrikası'nda da aynı oyun tezgâhlanmıştı.

Gerici güçler yanlış bir hedef seçmişler. Onlar, öğrenci gençlik kesiminde bir ölçüde oynayabildikleri oyunları, işçi sınıfı üzerinde de oynayabileceklerini sanıyorlarsa aldanıyorlar. Çünkü işçi sınıfının çelikten disiplini, demirden yumruğu vardır. İşçi sınıfı üzerinde oynanmak istenen oyunlar sökmeyecektir.

Yirmi gün süren devamlı parangalı ve kelepçeli Harbiye hücresinin şartları; elektrikli, falakalı ve meydan dayaklı kontr - gerilla şartları; 9 ay süren havasız, ışıksız, penceresiz, sırılsıklam rutubetli, pis Selimiye hücresi şartları; daha sonra Af Kanunu çıkıncaya kadar süren Selimiyenin havasız, güneşsiz, rutubetli, pis yeraltı koğuşları şartları altında ağır biçimde hastalandım. Daha önce de defalarca hekime başvurmama rağmen, bir iki antibiotikle oyalandım. Sonunda, artık ayakta duramaz hale gelince, verem oldum zannıyla, ısrarla harici hastaneye gitmek istedim. Dışarıdan bakan rastgele bir göz de hasta olduğumu zaten kolayca anlayabilirdi.

CHP - MSP koalisyonu kurulmuş, sınırlı bir demokratik ortam gelmişti. Bu şartlar altında Haydarpaşa Göğüs hastalıkları servisine muayeneye yollandım.

Muayenemi yapan mütehassıs hekim kalp servisine nakletti. Orada da akut mafsal romatizması ve perikardit teşhisi konuldu. Sedimantasyon 54 civarında, tansiyon çok düşük, ateş yüksek, 1.80 boya göre kilo 62 idi.

Odam hastahanenin kapalı koğuşu içindeydi. Her zaman kilitli tutulan kalın demir parmaklıklı bir kapısı vardı. Önünde otomatik silahlı iki asker devamlı nöbet bekliyordu. Birinci şubeden bir polis, bana bakan bir gardiyan onbaşı ve sinir hastalarının iki gardiyanı da durumu devamlı kontrol ediyorlardı. Bunların üzerine de «kapalı koğuşu»nun demir kapısı kilitliydi. Bu kapının önünde, kapının üzerindeki gözetleme deliğinden içerisini devamlı gözetleyebilen otomatik silahlı iki er daha nöbet tutuyorlardı. Bu kapı, kapalı koğuşu'na giren herkesin üzerine kilitleniyordu. İki kat demir parmaklığı olan oda penceresinin önünde de içerisini devamlı gözetleyen tam otomatik silahlı iki er daha nöbet tutuyordu. Ondan sonra da yirmibeşer yada ellişer metre arayla otomatik silahla taa nizamiyeye kadar yol boyunca nöbet bekleniyordu. İşte bu şartlar altında asker gardiyanların hepsinin tanıdığı hastane personeli içeri alınmamaya başlanmıştı. Ne oluyordu. İçeride yatan da alt tarafı bir hastaydı. Hasta olmasa bile zaten bu şartlar altında ne yapabilirdi?

Sedimantasyon saatte 48 —Alyuvarların çöküş hızı. Normali 3 - 8 arası— ateş 38,5 - 39,5 civarındayken, «İlaçlar standardize edildi.» denilerek aniden taburcu edildim.

Bu ani değişiklik üzerine birşeyler olduğunu, hekimlerin kulağına bir şeyler fısıldandığını anladım. Yalnız o gülnerde bu işin esrarını çözcmedim. Esrar sonradan çözüldü.

Durum bir süre sonra biraz düzeldi. Fakat üç ay kadar sonra tekrar ateş yükselmeye, 37,5 - 39,5 arası, iki ay kadar oynadı, durumum kötüleşmeye başladı. Hekim yine yatırmadı ve takviye olarak rimaktan veya rifam yazdı.

Bu arada avukatım Birinci Ordu Komutanlığına başvurmuş. Birinci Ordu Komutanı, Çamlıcada muayene edilmem ve icabederse yatırılmam için yazılı emir çıkartmış.

Cezaevinde, Çamlıca'da muayene edileceğimi, ama Çamlıca'da yatacak yer olmadığı için yatmam gerekirse Haydarpaşa'da yatırılacağımı söylediler ve fikrimi sordular. Avukatımın girişiminden, çıkan emirden haberim yoktu. Durum bana olduğu gibi yansımıyordu.

Yatamadıktan sonra Çamlıca'da muayene olmamın bir anlamı yoktu. Yatmam icabederse gene o pis yere gideceğim söyleniyordu. Bütün kötlüğüne rağmen, cezaevi oradan daha iyiydi. Hem iş sadece muayene olmaksa, Haydarpaşa'daki hekimler de gayet iyi muayene ediyorlardı. Onlardan kişi olarak bir şikayetim yoktu. Yalnız onları aşan başka durumlar oluyordu herhalde. Sonuç olarak, sadece muayene içinse gitmek istemediğimi söyledim.

Cezaevi müdürü bu söylediklerimin altına imza koyup koyamayacağımı sordu. Koyabileceğimi söyledim. O zaman kendi üslubu ile, yukarıda anlattıklarımdan «sadece muayene içinse gitmeme gerek yok» bölümünü atlayarak, onlara benzer birşeyler yazdı ve ben de imzaladım. Tabii esas durumu daha sonra öğrendim.

Haydarpaşa'daki göğüs hastalıkları mütehassısı kendisinin ve kalp mütehassısının Haydarpaşa'dan ayrılacağını söyleyerek, Çamlıca Hastahanesine sevkimi yaptı. Sevk kağıdına plörezi ve perikardit teşhisini ve her ay Çamlıca'da muayene edilmem gerektiğini yazdı.

Bundan iki ay kadar sonra tekrar bir miktar kötüleşmeye başladım. Zaten hiçbir zaman tam sağlıklı bir insan gibi olamıyordum. Ama iyice halsizlik hissetmediğim zamanlar da oluyordu. Kötüleşmek derken, iyice halsizliğin, uyku durumunun başlamasını anlatmaya çalışıyorum.

Viziteye çıktım. Hekim asteğmen doğal olarak Çamlıca'ya sevkedecekti. Görevli üsteğmen, değişen Birinci Ordu Komutanının yazılı emrini göstererek Çamlıca'ya gidemeyeceğimi söyledi. Emre göre, sadece Haydarpaşa'ya gidilecekti. Mütehassıs hekim yoksa başka hastanelerden oraya getirtilecekti.

«Neden böyle oluyor?» diye sordum. Mütebessim bir yüz ifadesi ve anlamlı bir sesle, «Sen de bilirsin bunları!..» dedi, görevli üsteğmen, «Ben hiçbir şey bilmiyorum ve anlamıyorum» dedim. Gene anlamlı bir ifadeyle, «O kaçış işi hani canım!..» dedi. «Ne, hangi kaçış işi?» dediğimde, daha açık bir şekilde anlattı.

Hastahaneye son yatışımda, «teşkilâtladığım» bazı arkadaşlar, beni kaçırmak için teşebbüse geçiyorlar... Gecenin karanlığında yüksek hastahane duvarının dibine ellerinde ip merdivenle sesizce yaklaşıyorlar.. Bir aksilik oluyor, alarm veriliyor ve mecburen kaçıyorlar.

Ortalık karışıyor, Merkez Komutanı sıcacık yatağından kaldırılıyor, vs... Tam bir heyecan fırtınası. Tabii bu olayı benden, basından, vs. başka bütün görevliler öğreniyorlar. Herkes görevini müdrik, tam bir «sır küpü», yalnız icabeden biçimde, altan alta, kulaktan kulağa bu «müthiş olayı» yaymak serbest! Her ne hikmetse, olay bir de adli makamlara yansıtılmıyor ve ben sorguya çekilmiyorum.

«Yahu ne ip merdiveni, hangi duvar, zaten zemin katta bir sürü nöbetçinin arasında kalıyorum, vs.» diye işin garipliğini açıklamaya çalıştım. Gene gayet anlamlı, «Yok yok öyle deme, sen de bilirsin, hastahanenin yüksek duvarına yaklaşıyorlar önce, aşama aşama, vs.» diye devam etti hikayeye.

Bu masalları bana yutturamayacağını, ne bu cezaevinden ne de Haydarpaşa'dan görevlilerin yardımı olmaksızın, göz yumulmaksızın kakaçılamayacağını; bu cezaevinden tünel kazılarak kaçışın da, Türün kanadının belirli siyasi amaçlar uğruna denetimi ve göz yumması altında yapıldığını ve benim de bunu kolaylıkla ispat edebileceğimi, kendisine hekimin de yanında açıkça söyledim.

Hastahaneye son yatırılışımda birdenbire değişen davranışların ve taburcu edilmemin sebebi de böylece ortaya çıkıyordu. Birileri gene oyun oynuyordu. Senaryo çok ahmakçaydı ama, malum ne kadar ahmakça olursa o kadar etkileyici olur.

Provakasyon niteliğinde herhangi bir davranış benden gelmeyince, birileri mecburen sun'i bir durum yaratmak istemişlerdi. Hekimler, bazı askerleri ve yöneticileri korkutmak; bizlere karşı doğmaya başlayan insanca tavrı ortadan kaldırmak; herkesi tekrar bir dehşet havası içine sokmak istemişlerdi. Bizleri işçilerden, öğrencilerden, aydınlardan, demokratlardan, sosyalistlerden kısacası bütün yurtsever anti-faşist ilericilerden tecrit etmek ve kolayca ezmek gibi bir düşünce de yatıyordu bu işin arkasında. «Ne yapacağı belli olmayan, dengesiz, dehşet verici tipler» gibi gösterilmek isteniyorduk ve isteniliyordum! Bu işin arkası da geleceğe benziyordu! Böyle bir hazırlık devresinden sonra, dışarıdakilere de yönelik bir provakasyona alet edilebilirdim!

Bu kaçış senaryosu muayenemi yapan hekimin yanında, özellikle bana duyruluyor ve herhalde başka yerlerde başkalarına da fısıldanıyor ve kulaktan kulağa yayılıyordu. Beyinler böyle bir duruma, bir provakasyona önceden şartlandırılıyordu. Hatta ben bile şartlandırılmak isteniyordum. Az çalışan bir beyin için, biraz da onore edici yanı vardı işin. «Bak, bravo bizim arkadaşlara, haberim yokken benim için neleri göze almışlar!» mı diyecektim yoksa? Bu verilen işaretle, harekete geçmem mi isteniyordu?

Nitekim 5 Aralık 1975 Cuma sabahı Haydarpaşa'ya muayeneye gideceksin, haberin olsun da hazırlanasın dedik» diyiverdi, yukarıdaki hikayeyi anlatan üsteğmen. Arkasından çıkıp gitti.

«Hayırdır inşallah(!)» dedim. Cuma ziyaret günüydü ve ben Haydarpaşa'ya Pazartesi günü, yani 8 Aralık 1975 günü gidebileceğimi ziyaretçilerin aracılığıyla dışarıda «bir yerlere» bildirecektim. Bildirdim de. «Bir yerlere», «Z» veya «Y» planını uygulamaları için değil tabi. Avukatıma telefon ederek Çamlıca'ya götürülmediğimin bildirilmesini istedim sadece.

İşin hoş yanı, daha önce hangi gün hastahaneye götürüleceğimi bir türlü öğrenemiyordum. Sabah «Haydi gidiyorsun» deniliyordu ve gidiyordum. Önceden bilmenin çok sakıncaları var malum(!) Sonra «gerillalar» işi halledebilirler(!). Bir keresinde ne gün gideceğimi tahmin edip, belki gelirler de hastahanenin oralarda konuşabiliriz diye, hastahaneye gitme ihtimalim olan günü arkadaşa yolladığım nota yazmıştım. Not, aşağıda ziyarete gelen arkadaşa idare kanalıyla ulaşıyordu. Ne yazdığımı cezaevi yöneticileri de okuyorlardı şüphesiz. Bunun üzerine, o tahmin ettiğim günden çok sonra götürüldüm hastahaneye. Daha sonra laf arasında, bir daha yazdıklarıma dikkat etmem gerektiği, hastahaneye, kendileri ne zaman isterse ancak o zaman gidebileceğim ve önceden bu günü hiç bir şekilde bilemiyeceğim gayet ciddi bir ifadeyle hatırlatıldı. Daha sonra da, karşılıklı görüşme hakkı tanınmayanların, bir ara, sıkıyönetim döneminde Selimiye'de bile yapabildikleri; ziyaret günleri kapıdan not, kitap, vs. bırakma biçimindeki ziyaretleri de iptal edildi. Şimdi de tam ziyaret sabahı, ne gün hastahaneye gidebileceğimi bildiriyorlardı. Belki de karşı-ihtilalci tırmanışın zirveye yaklaştığı günlerde telaşa kapılıp birşeyler yapmamı bekliyorlardı! Süreci hızlandırmak için kendileri de biraz yardımcı olmak mı istiyorlardı acaba? Sonradan öğrendiğime göre, aşağıdaki ziyaretçime de bizzat kendileri ne gün hastahaneye gideceğimi söylemişler!

YUSUF KÜPELİ
Son duruşmasında konuşurken.

YUSUF KÜPELİ'nin "BÜTÜN EMEKÇİLERE SOSYALİSTLERE AYDINLARA AÇIK MEKTUB,,U

İkinci zırhlı tugayın ortasındaki Kartal Özel Askeri Ceza ve Tutukevinde, diğer tutuklularla birlikte çok sıkı muhafaza altında tutulan, «kaçma teşebbüsü»nden söz edilen kişi, otomatik silahlarla tevzi edilmiş bir manga asker, sözkonusu üsteğmen ve yine cezaevinde görevli bir başçavuş nezaretinde Haydarpaşa'ya götürüldü. Çamlıca'dan göğüs ve kalp hastalıkları mütehassısları çağrıldı. O arada hastahanede görevli uzun boylu, beyaz tenli, konuşurken hafifçe kızaran bir yedek asteğmenin gösterdiği, hastahane nizamiyelerinin birinin bitişiğinde, yol seviyesinde, boş bir hekim odasına alındı. Göğüs hastalıkları mütehassısı Çamlıca'dan oraya geldi, muayeneyi yapıp film çekilmesini ve sedimantasyonun ölçülmesini istedi. Bu işleri yaptırıp geri döndük. Koridorda biraz bekledik. O sırada yemek vakti gelmişti. Şimdiye dek adet olmadığı üzere, hastahanede benim ve erle-

rin yemek yeme
lendi. Yemek iç
şer yemekhaneye
se yine o boş
lınıp orada yem
Bu durumları d
men organize ed
aynı odaya kapı
boylu, mahcup t
lüzumsuz yere»
cereden girdik!»
sözü bir kez da
nahtarı mı kayb
cakken, uyanıp
fama bıçak gibi

Odaya erler
Bu kez gene ad
kelepçemi çözdü
dışarı çıkarttılar
paşa'da sık sık
hayranı bir sıhh
zerinde beyaz h
lan tanımadığım
beklediğim oday
kayesini, hastah
bir kez daha g
anlatan Tank üs
li Özkan, söz k
çavuşu ve ben,
nuşmaya başladı
ağız arıyorlardı.
ne fikirlerimi s
düşüncelerimi aç
rada tanımadığım
çavuş Mustafa
ğım birşeyler ko
ra yemek geldi.
rın hepsi çıktı
ben ve tank baş
birlikte kaldık.
biraz sıkıntılı, d
çinde sessizce ç

Şöyle bir ik
yerde bekledim,
yoktu; yapayalnı
kenarında duruy
fama, «odaya p
sözü yankılandı.
mama rağmen, g
olmasın diye dü
önünde bir para
muayene yatağı
önce. Gözlerim
dı ve «şansa b
dim hiç! Yatağı
mermi alan şarj
lik tam otomatik
duruyordu!

İnsan psikol
Bir yerde yalnı
benim durumum
göremediği gizli
bir göz atardı.
tek yer de para
Thompsonu, göri
rip açıkça koya
Veya thompsonu
de açıkça unuta
orada erler dur
son dışarıdan g
içlerinden biri t
Tam bir unutma
için de, garnütü
tane cop bırakı

Üç yıl Kulel
biye'de okumuştu
keri ceza evinde
nedir biliyordum
silahını unutacak
şımda bekleyen
thompson'unu u
şımda» derken,
konuşuyorum. Y
hiç de önemsene
Olacak iş değild
mı! Subaylar ve
nin içine baktık
oluyorlar hepsi!
racaklarını şaş
saat saat saydık
rini yakmamak,
yı kurtarmak iç
ler! Değil böyle
ya açıkça bir y
bizlerle konuşma
ne!

leri gerektiği söy-
n erler ikişer iki-
gidecekler, ben i-
nuayene odasına a-
eğimi yiyecektim.
uzun boylu asteğ-
iyordu. İkinci kez
dan girerken, uzun
arlı asteğmen, «hiç
irden, «odaya pen-
dedi. Arkadan aynı
a tekrarladı. «A-
ettiniz?» diye sora-
ustum. Bu laf ka-
saplandı.

e birlikte girdik.
et olmadığı üzere
er ve bütün erleri
O sırada Haydar-
gördüğüm, Türün
ye başçavuşu ve ü-
astahane giysisi o-
esmer biri daha
geldiler. Kaçış hi-
neye bu gidişimde,
ümseye gülümseye
teğmen Mehmet A-
onusu sıhhiye baş-
nların isteğiyle ko-
. Kendilerine göre
Son olaylar üzeri-
ruyorlardı. Ben de
kça anlattım. O sı-
kişi de, Tank Baş-
etiş ile duymadı-
uştu. Bir süre son-
Ben yerken bunla-
itti. Odada bir tek
avuş Mustafa Yetiş
onunda bu kişi de
şünceli bir hava i-
ıp gitti.

dakika oturduğum
llahtan gelip giden
, kelepçesiz yolun
rdum. Birden ka-
ncereden girdik»
Kafaca hazırlıklı ol-
ne de bir yanlışlık
ündüm. Kalktım ve
an duran hekimin
a bir göz attım
altaşı gibi açılma-
k» diye düşünme-
üzerinde, yirmi
ü takılı, 11.43 mm.
Thompson tabanca

ğisini biliyorlardı.
kalan biri, hele
a olan biri, önce
kapaklı yerlere
Odada görülmeyen
vananın arkasıydı.
len bir yere geti-
azlardı herhalde.
görünen bir yer-
azlardı. Daha önce
uştu. Eğer Thomp-
tirilip konmamışsa,
mbihliydi mutlaka.
havası verebilmek
olarak, yanına iki
mıştı.

'de, iki yıl da Har-
. Dört yıldır da as-
dim. Silahlı nöbet
Nöbetteki bir er,
hele benim ba-
ir er dalgınlıkla
tacak («Benim ba-
nların mantığıyla
sa benim açımdan
k bir durum yok.)
Parçalar ada-
assubaylar gözleri-
rı zaman sapsarı
Nasıl hazırol du-
yorlar! Gün gün,
rı askerlik günle-
ir an önce yaka-
her an tetikte-
bir unutkanlık ve-
rdımda bulunmak,
k bile ne hadleri-

Pencereye yaklaştım ve dışarı baktım. Kafamda «odaya pencereden girdik» sözü yankılanıyordu. Pencerenin yoldan yüksekliği bir metreden azdı. Asteğmenin dikkati çektiği gibi, dışarıdan içeriye pencere hafifçe itilerek kolayca girilebilir veya bir başka şekilde içeriden pencere hafifçe çekilerek dışarıya kolayca çıkılabilirdi. Pencerenin yanında da nöbetçi yoktu veya daha doğru bir değişle özellikle konmamıştı ve öğlen tatilinde, hastane bahçesindeki bu yol bomboştu. Pencereyi aralayıp sakince yola çıkacak ve ağır ağır yürüyüp gidecektim! Acaba ona da müsaade edecekler miydi? Oyun nereye kadar planlanmıştı? Thompson unutulması biraz can sıkıcıydı. Onu da yanıma almam, oyunun iyice neşelenmesi, tam bir Western haline dönüşmesi mi isteniyordu acaba? Üstüne üstelik dışarısı da çok güzeldi.

Şüphesiz insan cezaevinden kaçabilirdi. Bu çok değişik biçimlerde olabilirdi. Çok ayrıntılı veya basit planlarla, dışarıdan veya içeriden alınan yardımlarla olabileceği gibi, hiç beklenmedik tesadüfler sonucu da olabilirdi. Belirli siyasi amaçlar uğruna bazen düşmanları bile insana yardım edebilirdi. «Bir insan siyasette, belirli bir mesele için, şeytanla bile ittifak haline girebilir, ancak şeytanın kendisi değil, kendisinin şeytanı aldattığından emin olması gerekir.» **(K. Marx)**. Ama benim durumumun böyle bir şeyle de zerre kadar ilişkisi yoktu. Şeytan, Mefistofales beni kendine esir etmeye çalışıyordu.

Hastane bahçesinden de sağ salim çıkıp kalabalığın arasına karışmama müsade edilecekti mutlaka. Yani orada vurulmayacaktım. Peki Thompson niye bırakılmıştı? 1) «Bunlar iyice dalgınmışlar, hiçbir şeyin farkında değiller» kanısı bende uyandırılmak isteniyordu. Bu kanıyı daha da güçlendirmek için garnütür olarak Thompsonun yanına iki tane de cop bırakmışlardı. Bu coplar «dalgınlığı» seyircilere kanıtlama işinin de en önemli unsurlarından olacaklardı ayrıca. 2) Yanıma Thompsonu alarak kendimi daha da emniyette hissedecek, kaçış için daha da cesaretlenecektim. Thompson, hesaplarına göre ilk çıkış hızını kazanmama da yardımcı olacaktı. Ama esas önemli fonksiyonu, bunların hepsinin ötesindeydi: kaçtıktan sonra, «Thompsonlu biri» olacak, zorunlu olarak silahın esiri haline gelecektim. Hele şöyle bir şikeli çatışma da olur ve oradan mermi sesleri arasında, «kahramanca» kurtulacak olursam, keyflerine diyecek olmazdı. Ağızları kulaklarında, şeytanca gülümsediklerini görür gibi oluyorum.

Kendimi bir an için sakin bir limana atabilirsem eğer, ertesi günkü gazetelerin, özellikle sansasyon meraklısı gazetelerin baş sayfalarında muhtemelen şöyle şeyler okuyabilecektim : «Ünlü şehir eşkiyası Yusuf Küpeli şeytani bir planla vede erlerden kaptığı ölüm kusan bir Thompsonla son anda kurulan çemberi de yararak kaçmayı başarmıştır. Filistinde eğitim görmüş olup, binbir kılığa dahi girebilen —bir takım garip resimler— tehlikeli bir gerilladır... Siyasi polis zaten böyle bir şey beklediğini, elinde bir takım deliller olduğunu, işin hassasiyeti bakımından şimdilik bir açıklama yapmak istemediğini, ama iz üzerinde olduğunu söylemiştir...» Daha önce beni «kaçırmaya» çalıştıklarını da siyasi polis biliyordu zaten(!)

Arkasından bazı siyasilerden demeçler: «İşte kolladığımız eli kanlı anarşist-komünistlerin neler yapabileceğini, son Türk devletine karşı nasıl komplolara giriştiklerini gözlerinizle bir kez daha gördünüz! Hani hastaydı? Bunlar siyasi amaçları uğruna her türlü oyunu yapabilirler. Sinsice geri çekilip, hatta hasta numarası yapıp ilk fırsatta devletin silahlı kuvvetlerine karşı fütursuzca silaha sarılabilirler. Mahkemeleri uzatmak işte her zaman böyle sonuçlara yol açmaktadır! Demokrasi adına, demokrasinin katledilmesine müsaade etmeyeceğiz! İş bildiğiniz gibi değildir! Bunların arkasında gizli birtakım güçler, nifak yuvaları vardır. Devlete kalkan eller kırılacaktır. Balığı açıkta bırakmak için denizin bütün suyunu içecek miğde vardır bizlerde... Devlete kafa atanın kafası yarılır...»

Zaten yükselen karşı-ihtilalci terör dalgası, belirli çevrelerde biraz daha yaygınlaştırılacak, fırsatçılar bir adım daha ileri atma çabası içine gireceklerdi. Vaktiyle benimle arkadaşlık etmiş olan kişiler, ziyarete gelen yakınlarım, arayıp soranlar, avukatlarım toparlanacak, en azından üzerlerinde şiddetli bir polis baskısı yaratılacaktı. Hapishanelerdeki siyasilerin üzerlerindeki baskılar artırılacak; askeri hekimler bir daha siyasi tutuklu veya hükümlü muayene etmeye korkar hale gelecek; aralarında anti-faşist demokrat kişiler varsa —mutlaka vardır— ezilecekler, darmadağın edileceklerdi. Muhtemelen bazı «gizli örgütler»de ortaya çıkarılacaktı. Hani beni kaçırmaya da çalışmışlardı ya(!)... Böylece Polis, «bütün gizli nifak yuvalarını» kolaylıkla yok edebilecekti. Ölmem veya yaşamam bu noktadan sonra bu işlerin hiç birine engel değildi. Ölsem, siyasi tavrı nedeniyle beğenmedikleri birinden kolayca kurtulmuş olacaklardı. Sağ kalsam da kolayca «ajan» damgasını yiyebilecektim. Gerçi pek umursamazdım ama, gene de başıma çok işler açardı gibime geliyor. Kısacası iki ucu pisli değnek.

Evet, sakin sakin yürüdüm, ama hastahane bahçesindeki yolda değil. Muayene yatağında jarjörlü bir Thompsonun durduğu sakin hastahane odasına yürüdüm. Bir ileri bir geri, yavaş yavaş volta atarak düşündüm. Şimdiye dek her gelişimizde saat 15.00 veya 15.30'a kadar erlerle birlikte kontrol altında aç acına bekleyen, hastahanede yemek istihkakı olmayan bizlere, bu yemek işi de nereden icad edilmişti? Yemeğin de verildiği «dalgınlık» içinde herşey mükemmelen hallolabilecek, kaçış kolayca sağlanacaktı. Halbuki hiç dalgınlığa gelir miydi? Bundan sonra enselerine iyice binmek lazımdı bütün bu «anarşist-komünistler»in!.. Tabii kollayıcıların da... Tahminen on dakika kadar sonra kurnaz Tank başçavuşu Mustafa Yetiş sıkıntılı sıkıntılı geldi. Hiç birşey olmamış gibi kendisinden ateş istedim. Sessizce çıktı. dışarıdan aldı getirdi. Bir sigara yaktım. Başçavuşumuz şöyle, mütereddit, odada bir iki döndü ve doğrudan paravananın arkasına gitti, sessizce thompsonu ve iki copu aldı, ağır ağır odadan çıktı gitti. Bir on dakika kadar daha yalnız kaldım!

Hapishaneye geldikten sonra, durumu anladığımı sezen ve telaşa kapılan kurnaz Tank Başçavuşu Mustafa Yetiş, «tüh yahu bugün odada Thompsonu unutmuştum, dalgınlığa bak» diye bir takım lafları ortalığa yaymaya çalışıyor. İşin hoş yanı hastahaneye giderken, ne Tank Başçavuş Mustafa Yetiş ne de Tank Üsteğmen Mehmet Ali Özkan silahlı, Thompsonlu idiler. Daha önceki gidişlerde bazen üsteğmen veya başçavuş yanlarına bir hafif otamatik alıyorlardı, ama bu da kesinlikle kocaman dipçikli Thompson değil de, yine 11.43 lük mermi atan sten tipi çok hafif bir silah oluyordu. Ve şüphesiz Mustafa Yetiş, Thompsonu kendisinin unuttuğunu söylemek zorundaydı. Herhangi bir erin böyle birşey yapabileceğine kargalar bile gülerdi. Eğer bunu gerçekten er yapmışsa, Ordudaki disipline göre, onu hemen mahkemeye vermek, hesabını sormak gerekirdi. Bunu da şüphesiz en önce bu işin farkında olan Mustafa Yetiş'in yapması gerekirdi. O zaman da iş mecburen açığa çıkacak, Thompsonu orada bırakma emrini, ere Mustafa Yetiş'in veya Mehmet Ali Özkan'ın verdiği anlaşılacaktı. Suçu zorunlu olarak Mustafa Yetiş'in üzerine alması gerekiyordu. Peki ya hapishanede herkesin duyduğu bu olayı hapishane müdürü Yarbay duymamışmıydı? «Bu disiplinsizliğinden dolayı» Mustafa Yetiş'e kimse hesap sormayacak mıydı? Mustafa Yetiş, 9 veya 10 Aralık 1975 günü sessizce hapishanedeki görevinden kaçırıldı. Tank üsteğmen Mehmet Ali Özkan'a gelince, bu her an önemli bir kişi olduğunu hissettirmeye çalışan biridir. Buraya tayini de diğer subayların olduğu gibi, Tugay'dan çıkmamıştır. Başka biryerlerden gelmiştir. Ve bunu da kendisi söylemiştir. Arkadaşların mahkeme zabıtlarını bile büyük bir görev aşkıyla, «işte bunlarda komünizm propagandası var.» deyip, altlarını kırmızı kalemle çizerek adli müşavirliğe götüren; kitapları, dergileri mektupları yok eden; bizlere karşı cince bir güleryüzlülükle sistemli şekilde sinir harbi yürüten; çok konuşarak kendine göre ağız arama numaraları yapan bu kişi, bu olaydan sonra birden sessizleşmiştir. Yalnız olaydan sonra, karşı koğuşta, biraz da böbürlenerek şunları anlatmıştır: «Dışardaki kriz, değişiklikler nede olsa hapishaneyi etkiliyor. Tugay'dan gelen bütün subayları aldılar..» Arkadaşlar, «Peki sende gidici değil misin?» dediklerindeyse, «Hayır, değilim! Bana bir şey olmaz.» gibisinden laflar etmiştir. Ondan sonra da, beni kaçırmak isteyenlerin olduğunu, ellerinde birşeylerle hastaneye gelip, nöbetçilere, nerede yattığımı sorduklarını, ellerindeki şeyi kazayla yere düşürüp eğildiklerinde ise, nöbetçilerin, kalçalarındaki tabancaları gördüklerini ve ağır vermediklerini anlatmıştır. Arkadaşlar da gülmüşlerdir tabii.

Bunları anlatan kişi, nöbette koruma yapan bir erin yanına parolasız yaklaşılamayacağını, hele hikayede anlatıldığı gibi gece vakti hiç yaklaşılamayacağını bilmemekte midir? Bu durumda bir erin koruduğu mevkie yaklaşan kişiyi, «dur kimdir o?» emri ile silahını hazır vaziyette getirerek durduracağını, sonra işareti verip karşılık olarak parolayı bekleyeceğini, bu emre uymayan, parolayı vermeyen şüpheli kişileri hemen tevkif edeceğini ve üzerinde bir general üniformaşı olsa bile, direnmeye kalkanları vuracağını bilmemekte midir? Tank üsteğmeni olan ve hapishanede **İstihbarat Subaylığı** yapan bu kişi özellikle hapishane nöbet talimatını bilmemekte midir? Bu masalları kime anlatmaktadır? Erler gerçekten böyle bakkal dükkanındaki tezgahlar gibi mi nöbet tutmaktadırlar? Gelen, iki kilo şeker varmı diye soracak ve sonra çekip gidecek! Ben böyle olduğunu hiç zannetmiyorum. Hatta bunun tam tersi olduğunu gece yarıları uykumdan uyanmama sebep olan, «Dur, kimdir o?..» veya «üç-beş nöbetini vukuatsız olarak teslim alıyorum komutanım!» seslerinden dolayı da çok iyi biliyorum. Eğer gerçekten böyle olmuşsa o erler hakkında herhangi bir işlem yapılmış mıdır?

Evet kendimi suçluyorum: mademki kaçmaya, dışardaki «teşkilatı» ma kendimi kaçırtmaya çalışmışım ve bunu bugüne kadar benden başka duymayan kimse kalmamış, o zaman bu konu hakkında neden sorguya çekilmemekteyim? Sorguya çekilmemi ve Tank Üsteğmeni Mehmet Ali Özkan'ın da tanık olarak sorguya çekilmesini istiyorum. Normal hukuki süreç bu konu hakkında da resmi tahkikatı gerektirir.

Eğer bu durumu Tank Üsteğmeni Mehmet Ali Özkan kendi kafasından uyduruyorsa, —tek başına uydurmadığını, aniden taburcu edilişim ve olayların gelişmesi gösteriyor aslında—, bu kişiyi suçluyorum. Onun hakkında dava açılmasını istiyorum. Bu konuda bir sürü tanığım var. Hatta Avukat Cevat Ercişli bile bu işin tanıklarından biridir. Bu hikayeyi ona çok daha önceden anlatmış, o ise sinirlerimi bozmamak için bu güne dek bana söylememiştir. Bu kaçırma hikayesi alttan alta yayılıyormuş boyuna. Ne oluyoruz bilelim. Bu kişilerle mahkeme karşısına çıkmak istiyorum!

Tırmanışın zirvede olduğu 8 Aralık 1975 Pazartesi günü, rötüşlarıyla işleme konan bu provokasyon, düşünen herkesin de kolayca anlayacağı gibi, tek başına benim şahsıma yönelmiş değildir. Bu, Türkiye'de sürdürülen genel provakasyonun bir parçası olarak bütün yurtseverlere, aydınlara, ilerici demokratlara, sosyalistlere ve hapishanelerdeki siyasi mahkumlara yöneltilmiştir. Bizlerin sistemli olarak, dışardaki insanlarla her hapishanede olabilen normal insani ilişkileri kopartılmakta, bir tecrit çemberi yaratılmaya çalışılmakta ve üstüne üstelik üzerlerimizde bu şekilde ahlak dışı oyunlar oynanmaya çalışılmaktadır. Aradan kaç gün geçtiği halde, bu olayı bile hala dışarda kimseye doğru dürüst anlatma imkanına sahip olamamaktayız. Görünüşte çok kibarca davranılmakta, fakat geriden tam bir polis mantığıyla ince ince hesaplanmış bu tip provakatif olaylara alet edilmeye çalışılmaktayız. Bunların daha sonra olup olmayacağının hiç bir garantisi yoktur. «İnsanlar intihar edebilir, birbirlerini vurabilirler, kaçarken vurulabilirler de...» neler olmaz ki! Bu, dışardakilere de kolayca bulaştırılabilecek işler haline de getirilebilir.

Bütün sosyalistler, ilerici demokratlar, yurtseverler bir daha bu tip provokasyonların kolayca tezgahlanmaması için; hapishanelerdeki siyasi tutukluların ve dışardaki yakınlarının, arkadaşlarının güvenliklerinin teminat altına alınabilmesi için bu provokasyonu açıklamalıdır.

Hastahaneler, provokasyonlar tezgahlanan yerler olmaktan çıkıp, esas fonksiyonlarını gören tedavi yerleri haline getirilebilmeli, siyasi görüşlerine bakılmaksızın, bütün tutuklular, insanca şartlar altında tedavi edilebilmelidirler.

Hapishanelerde, ister kibarca ister sert bir şekilde, her ne şekilde olursa olsun siyasi tutuklu ve mahkumlar üzerinde hiçbir baskı kurulmamalı, onların aleyhlerine hiçbir siyasi oyuna girişilmemelidir.

Bu durumun kamu oyuna açıklanması, sadece şahsımın değil, bütün siyasi tutukluların ve ilericilerin yararına olacaktır!

Saygılarımla!...
YUSUF KÜPELİ

LUiS CORVALAN'A ÖZGÜRLÜK!

Emperyalist güçlerin, uluslararası tekellerin, CIA'nın 1973 Eylül'ünde Şili halkının yasal hükümetine karşı giriştiği kanlı darbeden sonra binlerce yurtsever gibi Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan da tutuklanmıştı. Dünya demokratik kamuoyunun yükselen öfkeli sesi, anti-faşist güçlerin dayanışması sonucu Faşist Generaller Cuntası Corvalan'ı katledememiş, fakat onlar Corvalan'ı çok kötü koşullar altında bırakarak ölüme terketmişlerdir. Çok kötü koşullar altında bulunan Luis Corvalan gördüğü işkenceler sonucu sağlık durumu son derece bozulmuştur. Faşist Pinoşet Çetesi Corvalan'ı mahkemeye çıkarmaya bile korkmakta ve en küçük bir yasal hakkını tanımamakta direnmektedir.

Dünya demokratik kamuoyu ise Şili halkı ve yurtseverleri ile olan dayanışmasını gittikçe güçlendirmekte, dünyanın her tarafından yüzbinlerce anti-faşist çeşitli yığınsal gösterilerle «Luis Corvalan'a Özgürlük», «Şili Yurtseverlerine Özgürlük» diye haykırmaktadır. Şili halkı ile dayanışma geniş boyutlara ulaşmış, Faşist Pinoşet Cuntası uluslararası düzeyde tamamen tecrit edilmiştir.

Dünya gençliği de Şili halkı ve gençliği ile dayanışmasını geliştirmiştir. Dünya gençliğinin ayrılmaz bir parçası olan Türkiye gençliği ve öğrencileri Şili halkı ve gençliği ile dayanışmasını çeşitli biçimlerde göstermiştir. Fakat yapılanlar yeterli değildir. Şili halkı ve gençliği ile olan dayanışmamızı daha çok güçlendirmemiz gerekir. İlerici, yurtsever gençler, bu doğrultuda eylemlerimizi yükseltelim! Unutmamak gerekir ki, Şili faşistlerinin geriletilmesi, Türkiye'deki faşistlerin geriletilmesi demektir. O halde hep birlikte haykıralım; «Luis Korvalan'a Özgürlük», «Şili'li yurt severlere Özgürlük!»

HELSiNKi KARARLARI UYGULANMALIDIR

31 Temmuz 1975 günü başlayıp üç gün süren ve 35 devletin katıldığı Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Konferansı'nda alınan kararların 1. bölümünün 7. maddesinde şöyle deniyor : «İştirakçi devletler, ırk, cins, dil ve din ayrımı yapmaksızın, insan haklarına, düşünce, vicdan, din veya inanç özgürlüğü başta olmak üzere, temel özgürlüklere saygı duyarlar.» «İştirakçi devlet» olarak Türkiye adına MC iktidarının başı S. Demirel bu kararın altına imzasını basmıştır.

Fakat acaba ülkemizde gerçekten temel özgürlüklere, düşünce, inanç özgürlüklerine saygı duyuluyor mu? Hayır!

Bir ayağı iktidarda olan MHP'nin beslediği faşist çeteler, ilericilere, yurtseverlere, devrimcilere saldırıyor. İlericiler öldürülüyor, baskı altına alınıyor, oradan oraya sürülüyor. Kitaplar, dergiler toplatılıyor, yasaklanıyor, okunması engelleniyor. 141, 142, 146 gibi gerici yasa maddeleri ile işçi sınıfının ekonomik, demokratik, siyasal örgütlenmesi önlenmeye çalışılıyor. Ana muhalefet partisi CHP ateş altına alınıyor.

Bütün bu önemli siyasal olaylar vakay-ı adiye cinsinden gazetelerde yer alırken, CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, MC iktidarını ağır bir biçimde suçluyor. Bir çok kez, «Bu olayların sorumluları hükümettir.», «Eşkiyanın başı hükümettedir» diyor.

Ecevit'in tesbit ettiği bu gerçeğe ve sese kulak verelim. Bunlar boş sözler değildir. Ecevit, «MC iktidarının demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmaya çalıştığını» söyleyerek, zımnen de olsa, MC iktidarının Helsinki'de altını imzaladığı kararlara ters düştüğünü belirtmek istiyor.

Biz ilerici, yurtsever, devrimci öğrenciler olarak, MC iktidarının Helsinki kararlarını olduğu gibi hayata geçirmesini istiyoruz. Faşist baskı ve terörün son bulmasını istiyoruz. Bu uğurda mücadele ediyoruz.

MPLA'nın küçük savaşçıları.

Angola halkının yanındayız!

Angola Halk Cumhuriyeti, kuruluşundan bu yana geçen kısa süre içerisinde 40 devlet tarafından resmen tanındı. Angola halkı iç ve dış gericilerin ortaklaşa giriştiği bütün oyunlara karşı sebatlı bir biçimde direniyor.

Angola halkının ulusal bağımsızlık mücadelesinin yükseldiğini gören emperyalist güçler, FNLA ve UNİTA gibi gerici örgütlere yaptıkları yardımları arttırdılar. ABD Hükümeti, FNLA'ya yardım yaptığını resmen açıkladı. CIA ise, FNLA Başkanı Roberto'nun kendilerinin ücretli elemanı olduğunu açıklamak zorunda kaldı. İşte Çin'deki Mao kliğinin arka çıktığı örgütler, böyle örgütler. Gerçekleri gören dünya kamuoyunun baskısı karşısında Mao kliği bu konuda dut yemiş bülbül gibi susuyor. Bütün gericilerin unuttuğu nokta şudur: **Dünya sosyalist sisteminin, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının, ulusal kurtuluş hareketlerinin, dünya demokratik kamuoyunun desteğini aldıktan sonra, hiç bir güç o hareketin karşısında dayanamaz.**

Portekiz halkı toplumsal ilerleme yolunda.

Türkiye gençliği Portekiz'deki demokrasi mücadelesini destekliyor

Emperyalist güçlere yaslanan gerici güçler, Portekiz işçi sınıfını ve partisini, toplumsal yaşamdan koparmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Geçen ay içerisinde, ordudaki bir grup radikal subayın giriştiği hareketi bir provokasyon olarak kullanmaya çalışan gerici güçlerin bu oyununa karşı işçi sınıfı sert tepki göstermiş ve maceracılığa set çekmiştir.

Gerici güçlerin oyunlarına rağmen ilerici güçlerin eylem birliği doğrultusunda ileri adımlar atılmaktadır. Geçenlerde Halkçı Demokratik Parti'den bir grup yönetici, partisinin gerici tutumunu beğenmediği için istifa etmiştir. Ordu - Halk birliğinin zorunluluğu ise bugün herkes tarafından kabul edilmektedir.

Türkiye ilerici , gençliği, Portekiz halkının ve onun ayrılmaz bir parçası olan ordudaki yurtsever güçlerin demokratik mücadelesini daima dekteklemiştir.

AVRUPA ÖĞRENCİLERİNİN EYLEM BİRLİĞİ

20 Avrupa ülkesinin ulusal öğrenci birliklerinin temsilcileri, Bonn'da biraraya gelerek gençliği ve özellikle öğrencileri ilgilendiren konuları incelediler, verimli tartışmalarda bulundular. Toplantıda ele alınan başlıca konular şunlardır :

● Tüm ilerici güçlerle birlikte öğrencilerin ve örgütlerinin, Avrupa'daki yeni gelişmelere, güvenlik ve işbirliğine yapacakları katkılar,

● Avrupa'da demokratik eğitim sistemlerinin uygulanması ve geliştirilmesi,

a) Eğitimde hükümetlerin ve uluslararası kuruluşların yeri ve kapitalist ülkelerde tekellerin etkisi,

b) Öğrenci örgütleriyle ilerici güçlerin demokratik eğitim sistemlerinin geliştirilmesi için işbirliği,

● Avrupa'daki öğrenci hareketleriyle ulusal kurtuluş savaşları arasındaki dayanışmanın alabileceği somut biçimler.

Sunulan tebliğler ve tartışmalarda, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalleri gibi hareketlerin önemi belirtildi. Kapitalist Avrupa'da hükümetlerin politikalarının, genel olarak eğitim harcamalarının kısılmasına, eğitimde teori ile pratik arasında ayrılık doğmasına, demokratik kitle örgütlerinde toplanma hakkının kısıtlanmasına yol açtığı kaydedildi. Toplantıya katılanlardan birçoğu, Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin eğitim alanındaki işbirliğine yaptığı olumlu katkılara değindiler.

İNGİLTERE'deki KIBRISLI ÖĞRENCİLER PERİŞAN DURUMDA

Kıbrıs olayları nedeniyle güç bir duruma düşen İngiltere'deki Kıbrıs'lı öğrencilerin bu durumu ile ilgili olarak Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği bir açıklama yapmıştır. Açıklamada şöyle denmektedir :

«Son Kıbrıs olayları, toplumumuzun sosyal ve ekonomik hayatında derin yaralar açmakla kalmadı, İngiltere'de kendi imkânlarıyla öğrenim görmeye çalışan yüzlerce öğrencimizin de çok güç şartlarla karşılaşmasına yol açtı. Kıbrıs'ta türlü zorluklar içerisinde kıvranan, yiyecek ekmeği bile zor bulan analar babalar buradaki çocuklarına para gönderemiyorlar.

Bu durumdaki yüzlerce gencimiz şimdi okuldan çıkar çıkmaz, en temel ihtiyaçlarını ancak karşılıyabildikleri ücretler karşılığında gece yarılarına kadar çalıştırıldıkları iş yerlerine koşuyorlar.

Sadece savaş çığırtkanlığı yapan, halkımızın milli hislerini istismar ederek, kendi çıkarlarını sağlamlaştıran ve Kıbrıs Türk Yönetiminin temsilciliğini yapma iddiasında bulunan çevreler, öğrencilerimizin bu somut dertlerine eğilmeyi akıllarından bile geçirmiyorlar.

Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği, bu yolda öğrencilerimize her türlü yardımı yapmaya hazırdır.»

İSPANYOL ÖĞRENCİLERİNİN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR!

Son aylarda, İspanyol öğrencilerinin demokratik üniversite ve toplumun demokratikleştirilmesi uğrunda verdikleri mücadele yeni boyutlara ulaşmıştır.

Geçen aylar içerisinde İspanya'da hükümetin öğrenci seçimleriyle ilgili girişimleri, yığınsal direnişlere yol açtı. Hükümet, öğrenci temsilcilerinin siyasal faaliyetlere katılmamış kiliseler arasından seçilmesini zorunlu kılıyordu. Öğrenci kitlesini önderlerinden koparmak için girişilen bu manevraya karşılık olarak okullarda seçimler boykot edildi. Yığınsal direnişler başladı. Polis ve diğer faşist vurucu kuvvetler, bu yığınsal direnişleri kırmaya çalıştı ama yığınların çelikten birliği karşısında bozguna uğradılar. Bu deneyler, en kanlı, en gerici faşist yönetimlerin bile yığınsal direnişleri kıramadığını göstermesi açısından çok ilginçtir ve Türkiye gençlik hareketi açısından alınacak zengin derslerle doludur.

Son olarak, birçok işçi liderlerinin tutuklanmasını protesto eden işçilerin direnişine öğrenci gençlik dayanışma gösterdi. İşçi-gençlik birliğinin somut yollarını gösterdi. Böylelikle İspanyol öğrencileri yalnız faşizme karşı savaşmakla kalmadığını, aynı koşullar altındaki, diğer ülkelerin öğrencilerine yol gösterdiğini ortaya koymuştur.

Yaşasın, işçi-gençlik dayanışması

İşçi-Gençlik elele demokratik cephede.

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ'nin BİLDİRİSİ

Son Ortadoğu gelişmeleriyle ilgili olarak Uluslararası Öğrenciler Birliği Sekretaryasının yayınladığı bildiri şu konulara yer veriyor :

«Siyasi ve iktisadi alanda Ortadoğu'daki son gelişmeler şunu açıkça göstermiştir ki; Arap halklarının ulusal bağımsızlık hareketlerine, derin ilerici başarılarına, bölgede ve dünyada Filistin halkının bağımsızlık hareketinin kazanımlarına karşı gerici emperyalizmin ve siyonizmin hücumları, manevraları ve çalışmaları çoğalmış ve yoğunlaşmıştır.»

Bundan sonra, Arap halklarının ve örgütlerinin emperyalizme, gericiliğe, siyonizme karşı, İsrail'in işgal ettiği toprakların kurtarılması ve Filistin halkının gaspedilmiş haklarının geri verilmesi için bütün alanlarda giriştikleri mücadelelerin görünümleri açıklandı. Bildiride, 1973 Ekim savaşındaki başarıda Arap halklarının dayanışmasının önemi vurgulandı.

Aynı şekilde, bildiri, bu gelişmeler, Arap halklarının bağımsızlık ve haklı mücadelelerini nihai hedeflerine ulaştırmada kararlılıkları; bölgede emperyalizmin, siyonizmin ve gericiliğin tehlikeli bir şekilde çıkar ve yayılma isteklerini tehdit ettiğini belirtmektedir. Bu durum, yani Ekim savaşının olumlu sonuçları; adı geçen güçleri intikam, cihad, Arap halklarının dayanışmalarını bozma, Filistin direnme hareketlerini tecrit etme, Arap halklarının başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistemle olan dostluk ve yardımlaşmalarını küçük düşürme ve hedeflerini yanlış gösterme çabalarını arttırmaya ittiği belirtilmektedir.

Bildiride devamla : «Emperyalist Amerikan çevreleri, İsrail'in Arap topraklarını uzun süre işgal etmesinin Arap kurtuluş hareketleri önünde bazı zorluklar çıkaracağını göz önünde bulunduruyorlardı ve Arap ülkelerinde hakim sağcı yönetimlerin geriye dönüş veya ileriye dönük derin toplumsal ve iktisadi dönüşümleri, tüm olarak ve sonuna kadar ilerici Arap hareketini ortadan kaldırma girişimleri, emperyalizmin bu sağcı gerici yönetimlerle işbirliği yapmasını sağladı... Emperyalist gerici güçler, şimdiye dek kaybetmiş oldukları mevzileri, Ortadoğu sorununa ufak çapta çözümler getirme yoluyla, genel olarak Arap halklarının kurtuluş mücadelesinin, özel olarak da Filistin halkının haklarının zararına elde etmeye çalışmaktadırlar. Buna örnek; Mısır yönetici kliğinin, Arap halklarının kurtuluş mücadelelerinin baş düşmanı olan Amerikan emperyalizminin arabuluculuğu ile İsrail'le yaptığı anlaşmalardır.»

«Gerçekte, Sina'da askeri kuvvetlerin karşılıklı geri çekilmesi anlaşması ve bunun sonuçları, Amerikan askerlerinin sivil idare yaftası altında bölgeye sokulması, Amerika'nın bu bölgeye müdahalesine erken verilen sinyaldir. Buna ek olarak, İsrail'in tüm Arap topraklarından çekilmesinin zorunluluğu gözlerden kaçırılmakta ve Filistin halkının hakları inkar edilmektedir. Anlaşma, özü bakımından çok kötüdür. Çünkü İsrail işgali oldu-bitti olarak kalmaktadır ve bu durum, Mısır halkının diğer Arap halkları ile dayanışmasını kösteklemekte, Amerikan emperyalizminin bölge devletlerinin içişlerine karışmasına kapıları açmaktadır.»

Bildirinin son kısmında : «Arap halklarının yurtsever, demokratik ve ilerici birliği, emperyalizmin, siyonizmin, gericiliğin oyununu bozacak en büyük güçtür» denilmektedir. Devamla şöyle denmektedir : «Arap kurtuluş hareketlerinin tüm ilerici dünya ve diğer kurtuluş hareketlerinden tecrit edilmek istenmesi, ilk

«Devamı 11. sayfada»

GENÇLİK ve SANAT

SANAT SINIFSALDIR

İçinde Türkiye'nin de yer aldığı kapitalist ülkelerde iki temel sınıf vardır: Burjuvazi ve proletarya. Hayatın her alanında bu iki sınıfın çıkarları uzlaşmaz bir biçimde birbirinden ayrılır : Burjuva sanatı ve proletarya sanatı. Burjuva sanatı gericidir. Çünkü, burjuvazinin iktidarını korumaya yarar, işçi sınıfının, emekçilerin dikkatini iktidar sorunundan başka yönlere kanalize etmeye çalışır. Halkın sorunlarına eğilen sosyalist gerçekçi sanata düşmandır.

İşçi sınıfının sanatı ilericidir. Çünkü, işçilerin, tüm çalışanların kurtuluşuna yardımcı olur. Her türlü sömürü ve baskıya karşıdır. Çalışanların sorunlarına eğilir, çözmeye çalışır.

Burjuva sözcüleri, sanatın toplumlardan «bağımsız» olduğunu, sanatçının bilinçaltı düşüncelerinin ve ilâhi duygularının bir ürünü olduğunu ileri sürerler. İşçi sınıfının sözcüleri ise sanatın, toplumların gelişmesinden, sosyal sınıfların değişmesinden «bağımsız» olmadığını, sanatın ancak en ilerici hareketlerle, proletaryanın iktidar mücadelesi ve ideolojisi ile bağlar kurarak gelişebileceğini söylerler.

Burjuva sözcüleri neden sanatın toplumlardan «bağımsız» olduğunu ileri sürerler? Çünkü, sanatın sınıfsal bir özü bulunduğunu saklamak, işçi sınıfının kendi sanatını geliştirebilmesini, bilinçlenmesini, giderek güçlenmesini önlemek için.

Gerçekten bunu başarabilirler mi? Belki bir dönem ve bir ölçüde kitleleri şaşırtabilirler ama işçi sınıfının sanatının gelişmesini önleyemezler. Nasıl ki işçi sınıfının iktidara geçmesini önleyemedikleri ve önleyemeyecekleri gibi...

İşçi sınıfı, kendi sanatını kapitalizmin bağrında doğurur ve geliştirir. Ama onun en gelişkin hali ancak işçi sınıfının, emekçi halkın iktidarında olacaktır.

/kitap

" Troçkistler gençliği nereye götürüyor? ,,

MİKHAİL BASMANOV
(Çeviren : Aptullah Seçen, 120 sayfa. 8.—TL.)

Ürün Yayınları, arasında Aralık 1975 de yayınlanan bu kitap, «Dördüncü Enternasyonal» liderleri neden gençlik arasında böyle etkindirler, amaçları nelerdir, gençlikten ne bekliyorlar sorularına yanıt vermektedir.

Bu kitapçıkta troçkizmin günümüzde pratikte iki önemli özelliğini görüyoruz. Birincisi, bu yeni troçkizmin klasik troçkizmden ayrıldığı ve yeni troçkist politik faaliyetin bir belirtisi onların gençlik hareketine sızma planları oluşu, ikincisi ise dünyada ve ülkemizde görülen her türlü sapık akımların, (MAOİZM, ANARŞİZM, GOŞİZM) troçkizmden kaynaklandıklarıdır.

Bugün Ülkemizde ve dünyada troçkizm gençliğin antifaşist mücadelesini bölerek geniş kitle hareketlerini reddetmektedir. Yeni halk cepheleri kurarak emperyalizme ve faşizme yardımcı olmaktadır. Bu gerçeği kitabın 21. sayfasında Antonio Gramsci'nin «Troçki faşizmin bir puttano'su (kapatması)dır.» cümlesi dile getirmektedir. Bugün ise Troçkizmin çağımızdaki gençlik içerisindeki faaliyetlerine teorik ve pratik olarak baktığımız zaman «Troçkizm, gençlik içerisinde görülen her türlü sapık akımların anasıdır.» diyebiliriz.

Bu kitapçığı okuduğumuz zaman gerçekten troçkistlerin gençliği, özellikle öğrenci gençliği nereye götürmek istediklerini daha somut olarak görmekteyiz. Bu yapıt, Bilim yayınlarının çıkardığı «Çağdaş troçkizm ve karşı devrimci özü» ve Konuk yayınlarının «Mao'nun teorik görüşlerinin eleştirisi» yapıtları ele alındığı zaman bir kat daha da önemi artacaktır. Aynı zamanda, Türkiye'deki öğrenci gençlik içerisinde hayat bulmaya çabalıyan küçük burjuva, bozguncu akımların temellerine de işaret etmesi açısından, özellikle okunması ve çevreye tavsiye edilmesi gereken bir kitaptır.

nazım hikmet köşesi

BÜYÜK İNSANLIK

Büyük insanlık gemide güverte yolcusu
tirende üçüncü mevki
şosede yayan
büyük insanlık.

Büyük insanlık sekizinde işe gider
yirmisinde evlenir
kırkında ölür
büyük insanlık.

Ekmek büyük insanlıktan başka herkese yeter
pirinç te öyle
şeker de öyle
kumaş ta öyle
kitap ta öyle

büyük insanlıktan başka herkese yeter.
Büyük insanlığın toprağında gölge yok
sokağında fener
penceresinde cam

ama umudu var büyük insanlığın
umutsuz yaşanmıyor.

7 Ekim Taşkent 1958

tiyatro

"MERHABA GÜNEŞ,,

Ortaköy Kültür Sevenler Derneği'nin (O.K.S.D.) düzenlediği «Halk Gecesi»nde izlediğimiz «Merhaba Güneş» adlı oyun uzun bir kollektif çaba ve çalışma sonucu sahnelenen ilk oyundur.

O.K.S.D. Tiyatro Kolunun oyun çalışmalarında iki önemli özellik vardır. Birincisi, oyun hazırlanırken tüm oyuncular ilk önce yapıtı kapsayan konular hakkında derinliğine bir teorik çalışma yapıyor ve daha sonra da bu çalışmaların sahnede uygulamasına geçiyorlar. Ayrıca uygulamaya geçirirken tüm kitlelerin anlıyacağı bir şekilde aktarıyorlar. İkincisi ise çalışma grubunun işçi ve öğrencilerden oluştuğudur. Tiyatro Kolu'nun çalışmaları daha çok epik türe yöneliktir. (Oyunun her hangi bir sahnesi yalnız başına oynandığı zaman tümü hakkında bir fikir edinilebilir ve ayrıca izleyenleri düşünmeye yöneltir.)

«Merhaba Güneş» adlı oyun ilk önce sembolik bir sahne ile başlıyor sonra köy kahvesi, Toprak işgali, köyden geliş ve işçi ailesi, artı-değer, emperyalizm, sen yap sen sat, yemekhanede patron-İşçi ilişkileri, sendikal mücadele ve grev, grevin kırılması sahnelerinden oluşuyor. Ayrıca oyunda devrimci marş ve türküler yer alıyor.

Oyun tümüyle sömürü mekanizmasının ana hatlarını, işçilerin üretimdeki rolü ve sınıf mücadelesindeki önemi, İşçi-köylü, İşçi-aydın ve mücadeledeki diğer katmanların rolünü sade ve öz bir şekilde dile getiriliyor. O.K.S.D. yöneticileri bu oyunu İşçi sınıfının bilimine ters düşmeyen bütün ilerici, yurtsever, demokratik kitle örgütlerinden destek gördüğü sürece her yerde her zaman oynayacaklarını belirttiler.

O.K.S.D. Tiyatro faaliyetinin yanı sıra Folklor ve Halk müziği, Sinema ve Fotoğrafçılık, Edebiyat ve Sanat, Kitaplık, Spor ve öğrencilere ders verme gibi faaliyetlerini sürdürüyor.

Tüm çalışmalarında O.K.S.-D.'ne başarılar dileriz.

SELÇUK DEMİREL

YÜREK BİLEK BEYİN KARİKATÜR SERGİSİ

«Günümüz sanatçısı kendini halkından ve halkının mücadelesinden soyutlamadan, mesajını yığınlara, öz ve biçim dengesini kurarak sağlıklı bir biçimde iletmek zorundadır.» diyen genç Karikatürist Selçuk Demirel 1954 Artvin doğumlu, Ankara D.M.M. Y.O. mimarlık bölümü 2. sınıf öğrencisi olup 12 Mart döneminden sonra karikatür çizmeye başlamış.

«Akla Kara 1 ANKARA», «Akla Kara 2 İSTANBUL» adlı sergilerinden sonra «Yürek Bilek Beyin» adlı 3. kişisel sergisini 15-31 Aralık tarihleri arasında Ankara Oran Sanat Galerisinde açmıştır. İlgiyle izlenmekte olan bu sergiyi «Emperyalizme ve Faşizme karşı mücadelede yiğitçe çarpışarak ölenlerin anısına» diye sunan genç sanatçı bu ser giye ilişkin görüşlerini şöyle belirtmiştir : «Karikatür kitle haberleşmesinin önemli bir aracı olmuştur. Halka varmış, tabanı etkilemiş bir sanat türü olarak ciddi sorumlulukları yüklenmiştir. Sanatı hayatın maddi koşulları, üretim ilişkileri belirlediğine göre, sanattaki çelişkilerin kaynağı hayattaki çelişkiler olacaktır. Fakat sanatçının görevi böyle bir gerçekliği çelişkileri ile birlikte sadece yansıtmak değil, onun doğal dinamiği doğrultusundaki değişimine yardımcı olmaktır.»

Genç sanatçı Selçuk Demirel, İtalya'nın Vercelli Eyaletinde düzenlenen ve 88 sanatçının 275 yapıtla katıldığı 5 Nisan 1975 VERECELİ 1BİENALLE karikatür yarışmasın da başarı ödülü almış ve daha sonra Karikatürcüler Derneği Yönetim Kurulunun açıklamasında yanlış değerlendirmeler nedeni ile ödül alma dığı belirtilmiştir.

KISA SANAT OLAYLARI

● Dostlar tiyatrosunun geçen yıl ve bu yıl sahneledikleri «Alpagut Olayı» için soruşturma açılmıştır. 25 Kasım 1975 de açılan soruşturma için tiyatronun tüm oyuncuları. Emniyet Müdürlüğü 1. Şubeye çağırılmışlardır.

● Hedda Zinner'in yazdığı, Sevgi Soysal'ın türkçeleştirdiği Rana Cabbar'ın sahnelediği «DİMİTROF» oyunu başkentte ilgi ile izlenmektedir. Oyunda tüm AST çalışanları görev almaktadır. Daha önce «ANA» adlı oyundan yargılanan AST çalışanları beraat etmişlerdir.

● Ruhi Su ve Sümeyra Çakır'ın «Köroğlu ve Türküler Resitali» Dostlar Tiyatrosunda haftalık özel programla sürmektedir. Büyük ozan Ruhi Su ayrıca Boğaziçi Folklor Klübü Halk Müziği kurulunun yaptığı koro çalışmalarını yönetmektedir.

● Sovyetler Birliği Azerbeycan Film Stüdyosunda çekimi sürdürülen «DEDE KORKUT» filmi tamamlanmıştır. Anar'ın senaryosunu hazırladığı, yönetmenliğini ise gene Azerbeycanlı sinemacı Tevfik Tagızadenin yaptığı film bütün Sovyetler Birliği sinema-

«Devamı 11. sayfada»

başyazı

(Baştarafı 1. sayfada)
faşist saldırıları gizlemek bir yana, komandolarının «yerli malı silah» kullandıklarını söyleyecek kadar cüretini arttırmıştır. Ne varki onun bu cüreti,sırf kendi gücünden kaynaklanmıyor. Faşist provokasyonlar, ne Türkeş'le başlamakta ne de onunla bitmektedir. Faşist tırmanışın politik bir karargahı haline gelen MC iktidarı, bir bütün olarak bu kanlı saldırıların dayanağı ve bizzat tertipleyicisi durumundadır. Ve MC iktidarı işbaşında kaldığı müddetçe faşizm tehlikesi sürecek, demokratik hak ve özgürlüklere karşı yeni yeni saldırılar düzenlenecektir.

AP, kısa CHP - MSP koalisyon dönemi hariç, 1965'den bu yana iktidarda bulunuyor. AP'nin bütün iktidar dönemlerinde, işçi ve emekçilere karşı, bütün ilerici demokratik güçlere karşı kanlı bir terör politikası uygulanmıştır. Demokratik hak ve özgürlükler kısıtlanmıştır; ve 12 Mart döneminde de mevcut sınırlı demokrasiye paydos denmiştir. AP, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının çıkarlarına hizmet eden politikasıyla bu gerici halk düşmanı güçlerin güvenini kazanmış olan bir partidir ve bu güven hâlâ sürmektedir. Ama halkımız, bu gerici, halk düşmanı partiye ve onun benzeri olan diğer ortaklarına artık güvenmemektedir.

Ülkemizde bugün, ilerici, halktan yana bir iktidarın işbaşına gelmesi isteği, işçi ve emekçi yığınlarının, bütün ilerici demokratik güçlerin «ortak isteği» haline gelmiştir. Ülkeyi yıkımdan, ağır politik bunalımlardan ancak böylesi bir hükümet kurtarabilir. Bugünkü koalisyon partilerinin herhangi birisiyle, işbirlikçi burjuvazinin ve gerici güçlerin şu ya da bu kesimlerine bağlanan siyasal partilerle kurulan bütün hükümetler, süregelen bunalımları hiç bir şekilde aşamıyacaklardır.

Bütün demokratik, devrimci güçleri içeren **ilerici, halktan yana bir hükümetin işbaşına getirilmesi için verilecek mücadele, içinde bulunduğumuz dönemin en başta gelen görevlerinden biri ve temelidir.**

İlerici, halktan yana bir iktidarın işbaşına geçirilmesi için tüm ulusal, demokratik güçlerin eylem birliği zorunludur. Bütün ilericiler, devrimciler, demokratlar, bugünkü MC iktidarına ve onun faşist baskı ve tertiplerine karşı güçlerini birleştirmeli, bu yolda bütün demokratik olanaklardan yararlanmalıdırlar.

İlerici, yurtsever, demokrat, devrimci tüm gençler eylemlerini ilerici güçlerin birliği doğrultusunda koordine etmeli, işçi sınıfının bu siyasi çizgisine sadık kalmalıdırlar.

Bütün siyasal tutuklular

(Baştarafı 1. sayfada)
cezasına da çarptırılmaktadır.

Yusuf Küpeli'nin kamuoyuna ilettiği Mektup, değindiği provokasyon olayı ile daha bir önem kazanmıştır. Mektubunda gösterdiği gibi işbirlikçi burjuvazi ve gerici çevreler, ilericilere, devrimcilere karşı giriştikleri tertipleri yalnızca dışarda değil, içerde de sürdürmektedirler. Yusuf Küpeli'nin kaçması için sunulan «olanak», bunu yeterince kanıtlamaktadır. İşin asıl ilginç yanı şudur : Küpeli'nin sözünü ettiği olayın tarihi 8 Aralıktır. Bu tarih, TÖB-DER mitinglerine karşı girişilen baskı ve tertiplerle, sıkıyönetim girişimleriyle aynı günlere rastlamaktadır. Faşist tırmanışın hız kazandığı o günlerde, gerici güçlerin ne denli büyük bir «kumar oynamaya» yeltendiklerini bu durum açıklıkla göstermektedir.

12 Mart dönemi tutuklularının yanına bugün yenileri ekleniyor. Faşist komando sürülerinin saldırılarına uğrayan öğrenciler, sarı sendikalara ve onların kiralık zorbalarına karşı direnen işçiler, bildiri dağıtanlar, açık oturum düzenleyen dernek yöneticileri, öldürülen devrimcilerin cenaze törenine katılanlar, yasal sosyalist partilerin yöneticileri ardısıra tutuklanıyorlar. Devlet Güvenlik Mahkemeleri, Kuruluş Kanununun Anayasa Mahkemesince iptal edilmesine, yasal dayanağını böylece kaybetmesine rağmen yargılamalarını sürdürüyor. Verilen her kararla, siyasal tutukluların sayısı biraz daha kabarıyor.

Devlet Güvenlik Mahkemelerinin ortadan kaldırılması, bütün siyasal tutukluların serbest bırakılması, anti-demokratik yasaların iptali, faşist yuvaların dağıtılması için, bütün ilerici, yurtsever, demokratik, devrimci gençler güçlerimizi birleştirelim, seslerimizi yükseltelim.

Türkiye - Sovyet halkları

(Baştarafı 1. sayfada)
ki dostluk ve işbirliğinin gelişmesinden yana olduklarını bir çok kez belirtmişlerdir.

Bilindiği gibi, Sovyetler Birliği ile Türkiye halkı arasındaki dostluk ve dayanışmanın maddi temelleri çok güçlüdür. Bu temel, Atatürk ve Lenin tarafından atılmıştır. Ulusal kurtuluş savaşı verdiğimiz dönemlerde bize çok yönlü yardımı Sovyet Rusya sağlamıştı. 1933 yılında yapılan ilk beş yıllık planın üçte biri olan 8 milyon altın Ruble yine Sovyetler Birliği tarafından finanse edilmişti. Mustafa Kemal Atatürk, Türkiye - Sovyetler Birliği dostluğuna daima büyük önem vermiştir.

Fakat, 1945'lerden sonra gerici güçler ülkemizi emperyalist kapitalist kampa yamamışlar, bizi darboğazlara sürüklemişlerdir. NATO'nun ve CENTO'nun askeri masrafları, izlenen kapitalist yoldan kalkınma yöntemi ağır sanayimizi kurmamızı engellemiştir.

Sovyetler Birliği, halkımıza yaptığı yardımla, ağır sanayimizi kurmamıza yardım etmektedir. Sovyetler Birliği'nin ülkemizde kurduğu büyük tesisler tamamen ağır sanayii tesisleridir ve özel sektör işin içerisine karıştırılmamaktadır. İşbirliği, devlet sektörü aracılığıyla yapılmaktadır.

Türkiye ilerici gençliği, Türkiye ve Sovyet halkı arasındaki işbirliğinin, karşılıklı yarar ilkelerine dayandığını bilmekte ve dostluğun güçlenmesini istemektedir.

Sanat Olayları

(Baştarafı 10. sayfada)
larında gösterilmeye başlanacaktır. Ayrıca Sovyetler Birliği Filmcileri tüm yabancı ülkelerle ilişki kurmaya başlamışlardır.

● «Faşizme Karşı Kültür Haftası» adı altında düzenlenen programda Şili, Arjantin, İsveç ve Finli sanatçıların oluşturduğu Güney Amerikalı devrimciler İsveç'te gösteri yaptılar. Bu gösteride binlerce ağızdan çıkan «El Pueblo Unido Jamas Sera Vencido (BİRLEŞMİŞ HALK, ASLA YENİLMEZ) cümlesi konser salonunu saatlerce inletmiştir. Ayrıca Şili'li sanatçı Angel Parra'nın «Venceremos - Kazanacağız» şarkısı büyük ilgi toplamıştır.

Antakya TÜM-EM-DER'in faaliyetleri

Antakya'da faaliyet gösteren ve buradaki tüm emekçilerin sorunlarının çözümlenmesi uğraşısında bulunan Tüm-Em-Der sanat kolu vasıtasıyla üyelerine verdiği «Aşıklar Gecesi»nden sonra 22. 12.975 günü Akar Sineması salonunda Ankara Birlik Tiyatrosunun sahnelediği «Yeniden Doğarız Ölümlerde» adlı bir oyun göstermiştir.

Tüm-Em-Der'in düzenlediği bu tiyatro oyununun sınıfsal yönden eğitici bir amaç taşıması büyük bir ilgi görmesine neden oldu. Oyunun daha önceden oynanacağı belirtilmemesine rağmen emekçiler başta olmak üzere Hatay'ın bir çok ilçesinden gelen halk topluluğu sinema salonunu tıklım tıklım doldurmuştur.

Oyunun kapitalist düzeni ve buna karşı emekçilerin mücadelesini bilimsel bir şekilde açıklaması, seyirci kitlesi tarafından coşkun alkışlarla desteklendi, perde aralarında ve oyun sırasında emekçilerle birlikte tüm seyirciler «BAĞIMSIZ TÜRKİYE», «FAŞİZME GEÇİT YOK» diye hep bir ağızdan haykırdılar.

Buna karşılık sözde «devrimci» geçinen bir kaç goşistin sinemaya zorla girmek ve kitle içerisinde kargaşalık, bozgunculuk yapmak istedikleri fakat buna emekçi halkın gereken cevabı verdiği somut olarak görülmüştür.

LİCE TÖB-DER

(Baştarafı 3. sayfada)
Devrimciler somut şartların somut tahlilini yerinde yaparlar. 6 Aralıkta sermaye kesimi, öğretmenleri ve halkımızı güvenlik kuvvetleriyle karşı karşıya getirip KANLI BİR CUMARTESİ yaratmaktı.

Bu oyunları gören İlerici öğretmenler örgütü TÖB-DER yerinde aldığı karar ile oyunlarını bozdu. Devrimci hareket için en olumlu tarihi kararını verdi. Bazı gençlik GOŞİST gruplarının, bu olumlu iptal kararını pasifizm ile suçlamaları onların ne kadar devrimci harekete ihanet ettiklerinin ifadesidir. Tutarlı sözlerle öğretmenlerin demokratik mücadelelerine alet edemezler.

YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN DEMOKRATİK VE EKONOMİK MÜCADELESİ...»

LİCE TÖB-DER ŞUBESİ

Uluslararası Öğrenciler Birliği

(Baştarafı 9. sayfada)
ve herşeyden önce sosyalist ülkelerle ve bunların başında yeralan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ile olan ilişkilerin ters yansıtılmak istenmesi emperyalizmin bir oyunudur.»

Ayrıca; «Uluslararası Öğrenciler Birliği her zaman olduğu gibi bundan sonra da Arap halklarının ve Filistin halkının kurtuluş mücadelelerini, İsrail'in emperyalizmin yardımındaki düşmanca ve yayılıcı siyasetine ve tüm bölgedeki gericilere karşı destekler.» denilmektedir.

Nişantaşı öğrenci velileri

(Baştarafı 2. sayfada)
sözcüsü; halk sağlığını hiçe sayan MC hükümetinin politikasını kınamıştır. Nişantaşı Diş Hekimliği yüksek okulunun, İktisadi Ticari İlimler Akademisinden alınarak, İstanbul üniversitesi senatosunun aldığı tavsiye kararına uyularak Diş hekimliği fakültesine bağlanmasını istemiştir. Ayrıca Nişantaşı Diş Hekimliği yüksek okuluna ders vermeğe giden profesörlerin «boş zamanları» olunca gittiklerini, uygulamalı bir okulda 200 kişiye 2 asistan düşmesini, klinik öncesi Fantom (kurukafa) çalışmalarının yapılmayışının, ülkenin diş hekimliği ihtiyacı konusu üzerinde karabulutların dolaşmağa başladığının işaretleri olarak yorumlanmıştır. Veliler, öğrencileri haklı gördüklerini, karar çıkana dekte destekleyeceklerini söylemişlerdir.

Öğrenciler adına konuşan bir temsilci ise, sorunun çözümü akademinin onur meselesi haline getirmesinde kilitlendiğini, Akademi başkanının, «okulu alacak bir üniversite çıkarsa memnunlukla verecekleri» şelkindeki sözünde durmağa çağırmıştır.

18 kişilik bir veli komitesi seçen veliler topluluğu, Akademi yetkilileri ile görüşmeğe gitmişlerdir. İ.İ.T.İ. Akademisi Başkan yardımcısı Erol Zeytinoğlu ile görüşmek isteyen veliler; Zeytinoğlu tarafından «konuyu bilmiyorum, bu konu üzerinde tek kelime konuşamam» gerekçesi ile kabul edilmemişlerdir. 3 saat Akademi binasında kalan velilerin 100 kişilik temsilcisi ile hiç bir akademi yetkilisinin ilgilenmemesini, veliler, bir dakikalık oturma protestosu yaparak kınamışlardır. Ankara ve İstanbul'da çeşitli girişimler yapan veliler, öğrenciler ile omuz omuza demokratik mücadelede çalışmalarını sürdürmektedirler.

Milli Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem ile konuşan veliler, olumlu söz almışlardır. Fakat; bundan 1.5 ay önce de öğrenci komitesine aynı olumlu sözü veren Bakanın sözünde durup durmayacağı kuşkuludur. Boykot 1 Ocakta 262. günündedir.

10. DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALİ

Türkiye gençliğinin, dünya gençliğinin ayrılmaz bir parçası olduğunu sürekli vurgulamaya çalışıyoruz. Çünkü, gençlik ve özellikle öğrenci gençlik içerisindeki küçük burjuva akımlar, bozguncular, gençliğin demokratik mücadelesini dünya gençliğinin mücadelesinden koparmak için şimdiye dek ellerinden gelen her şeyi yaptılar ve bir ölçüde de başarıya ulaştılar. Onlar, dünya gençliğinin mücadelesinin uzun yıllardır dünya devrimci hareketinin çizgisinde ilerlediğini görüyorlardı. Türkiye gençliğini dünya gençliğinden koparmakla aslında, dünya devrimci hareketinden koparmış oluyorlardı. Buna karşı durmalıyız. Bunun tek yolu ise, dünya ilerici gençlik hareketi ile uyum sağlamaktır. Fakat, dünya ilerici gençlik hareketi ile uyum sağlayabilmek için, onu çok iyi tanımak gerekir. İşte biz, yayınlarımızla bunu yapmaya çalışıyoruz.

Dünya ilerici gençlik hareketi içerisinde, 1947'den beri gelenekleşen Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivallerinin özel bir yeri vardır. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalleri, dünya gençliğinin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-militarist forumları niteliğindedir.

Geçen sayımızda, şimdiye kadar yapılan on Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali hakkında kısaca bilgi vermiştik. Bu sayıda, 1973 yılında Berlin'de yapılan 10. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali hakkında bilgi veriyoruz. Bu tür yayınlarımıza, önümüzdeki sayılarda da devam edeceğiz. Aşağıdaki yazı, 10. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali Uluslararası Hazırlık Komitesi'nin dünya gençliğine yaptığı çağrıdır.

DÜNYA GENÇLİĞİ VE ÖĞRENCİLER!

10. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, Alman Demokratik Cumhuriyeti başkenti Berlin'de 28 Temmuz — 5 Ağustos 1973 tarihleri arasında yapılacaktır.

Bundan önceki 9 Festival, gençlik ve öğrencilerin geniş tabakalarının yani çeşitli görüşlerde (politik, felsefi, dini) gençlik ve öğrenci örgütlerinin, dünya gençliğinin dostluğu için, dayanışma, barış ve ortak çalışmanın gelişmesi için yaptıkları birleşik mücadelelerine çok büyük katkıda bulundu. Sofya'daki 9. Festival'den beri, emperyalizme ve onun savaş politikasına, sömürü ve baskıya karşı mücadele veren güçler seli, kuvvetlendi, mevzilerini güçlendirdi. Şimdi, emperyalizm ve gericilikle büyük tarihsel mücadelede üstünlüğü sağlayan devrimci, ilerici, demokratik güçler önünde ümit verici yarınlar duruyor. Gençlik ve öğrenciler halkların sosyal ve politik mücadelelerine çekildi, etkileri arttı, ulusal ve sosyal kurtuluş, bağımsızlık, özgürlük için, demokrasi ve sosyal gelişme i-için, mücadeleye dinamik bir şekilde katıldılar.

9. Festival'den bu yana ilerici, demokratik ve barışsever gençler, emperyalizme, karşı savaşlarıyla yeni darbeler indirdiler. Ama emperyalizmin saldırganlığı, artan güçlükleri ve yenilgileri yüzünden artıyor, mevzilerini elinde tutabilmek ve kaybettiği alanı kazanabilmek için her türlü aracı kullanıyor. Kahraman Vietnam, Laos, Kamboçya halkları tarafından kazanılan zaferler, dünyada ilerici gençlerin başarıları, bugün emperyalizmi ve gericiliği geri çekilmeye zorlamanın ve sonunda onu yenmenin mümkün olduğunu gösteriyor. Bundan dolayı, bağımsızlığı, özgürlüğü, demokrasi, ilerleme, barışı sağlamak için, anti-em-

peryalist, ilerici ve demokratik güçlerin büyük ölçüde birliğinin ve eyleminin gelişmesinin her zamankinden daha mümkün ve gerekli olduğunu biliyoruz. 10. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalinin hazırlığı ve uygulaması, emperyalizm, yeni sömürgecilik, ırkçılık ve siyonizme karşı mücadelede yeni kuşağın birliğinin, bir meydan okuması olacağından eminiz.

Özgür Alman Gençliği'ni girişiminden dolayı selâmlar, tüm dünya ve Avrupa'da anti-emperyalist savaşı, onun barış ve ortak çalışma politikasını gençlik ve öğrenci kitlelerinin desteklenmesine büyük katkısı olan 10. Festivali Alman Demokratik Cumhuriyeti başkentinde uygulama önerisi için teşekkür ederiz.

Çeşitli ideolojik, politik inançtan ve örgütlerden dünya gençlik ve öğrencilerini, gençliğin birliğinin kuvvetlendirilmesi, dayanışma, barış, ilerleme ve daha iyi bir gelecek mücadelesinin güçlendirilmesi için yeni bir safhayı hazırlamak üzere 10. Festivale çağırıyoruz.

10. FESTİVAL'İN HAZIRLIĞI VE İÇERDİKLERİ

Bu festival, Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarının kahramanca mücadelesiyle, enternasyonal dayanışmanın açık bir ifadesi olacak ve biz, Amerikan emperyalizminin tüm birliklerini Hindiçin'den tam ve kayıtsız şartsız çekmesini, kukla Saygon rejimini, Vientane ve Pnom Penh'i desteklemeyi hemen kesmesini ve bu üç ülkenin halklarının hiç bir dış müdahele olmaksızın kendi sorunlarını çözmesini istiyoruz.

Bu festival, ulusal kurtuluş hareketleriyle, Arap ülkelerinin, Filistin halkının, Portekiz sömürgelerindeki insanların, Afrika'nın, Latin Amerika'nın ve Asya'nın gençliğinin özgürlük, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyal ilerleme için sömürgeciliğe, ırkçılığa, Siyonizme karşı savaşlarıyla dayanışmanın güçlü bir gösterisi olacak.

Bu festival, dünya gençlik ve öğrencilerine, emperyalist manevra ve provokasyonlara rağmen sosyalizmi kuran sosyalist ülkelerin gençliği ile dayanışmasını gösterme ve emperyalizme karşı barış, dayanışma ve dostluk için mücadeleye önemli bir katkıda bulunma olanağı verecek.

Bu festival, kapitalist ülkelerdeki gençler ve öğrencilerin tekellerin sömürüsüne, baskıya karşı; kökten ekonomik ve sosyal değişiklikler, hakları ve demokrasi için, mücadele eylemleriyle dayanışmayı dile getirecektir.

Bu festival, faşizme karşı, özgürlük ve demokrasi için savaşan gençler ve öğrencilerle enternasyonal dayanışmanın yeni bir güç gösterisi olacak. Avrupa'da gençliğin, güvenlik ve ortak çalışma için yaptığı pek çok girişiminde gösterdiği gibi, bu festival, gençliğin silahsızlanma ve barış için derin çaba ve sorumluluklarını güçlendirecek.

10. Festival, günümüzün, gençlik ve öğrencilerini ilgilendiren tüm sorunlara ortak çalışmalarla yanaşılmasının sağlanması için bugünkü mücadelenin tüm çeşitliğini yansıtacak ve gençliğin mücadelesinde ulaşılan en yüksek noktalardan biri, yeni bir basamak olacaktır.

GELİN DOSTLAR BİR OLALIM

10. Festival, geçmiş festivallerin geleneklerini sürdürecek, gençlik ve öğrencilerin anlam dolu, büyüleyici bir politik, kültürel, spor girişimi olacaktır. Şimdi, tüm ülkelerin genç kadın ve erkeklerini, eylemler ve mümkün olduğu kadar geniş anti-emperyalist bir birliktelikle, 10. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne hazırlanmaya çağırıyoruz. Bu çağrıyı kabul eden tüm enternasyonal, ulusal, politik, kültürel ve sendika gençlik ve öğrenci örgütlerini, geniş ve açık bir festival hazırlığı sürecine girmeye çağırıyoruz.

Festival programının hazırlanmasına yardıma, mümkün olduğu kadar geniş ulusal hazırlık komiteleri kurmaya ulusal olanaklar gözönünde bulundurularak), festival hedeflerini paylaşan ve başarı ile uygulamaya hazır olan tüm güçlerin katılmasına yardım etmeye çağırıyoruz.

10. FESTİVAL İÇİN İLERİ!

BÜYÜK FESTİVAL HAREKETİNİ SÜRDÜRELİM, DAYANIŞMA, BARIŞ VE DOSTLUK İÇİN MÜCADELEDE, BÜYÜK BİR GİRİŞİM, ANTİ-EMPERYALİST MÜCADELEDE GENÇLİĞİN BİRLİĞİNIN BÜYÜK BİR GÜÇ GÖSTERİSİ OLACAK OLAN 10. DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALİ'NİN BAŞARISINI GARANTİLEYECEK BU HAREKETİ GELİŞTİRELİM!

YAŞASIN, 10. DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALİ!

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ İstanbul Dağıtım : FUAT BÜTE / Ankara Dağıtımı : Ankara Dağıtım ★ Dizgi - Baskı : Başaran Matbaası Tlf : 26 43 09 Son Baskı Tarihi : 3/Ocak/1976